

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 51/15-10/06

ישיבת מועצה מן המניין, מיום שני 6 ט' סיון תשס"ו (05/06/06)

משתתפים:

ראש העירייה	יהודה בן חמו
ס/ראש העיר	עו"ד יעקב אוחיון
ס/ראש העיר	עו"ד עמוס גבריאל
ס/ראש העיר	בנימין כברה
משנה לראש העיר	ד"ר סימון גולדמן
חבר המועצה	משה אבן חן
חבר המועצה	אריה אברהם

חבר המועצה	עו"ד יפתח אלגוב
חבר המועצה	גיא בן גל
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	אבינועם גרנות
חבר המועצה	ד"ר אהרון זיידנברג
חבר המועצה	אברהם מולה
חברת המועצה	רינה פז
חברת המועצה	ד"ר טל קוגמן

חבר המועצה	יואל ברוך
חבר המועצה	יצחק יואל
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	ד"ר בוקי צייש

חסרים:

מנכ"ל העירייה	אייל יוניאן
מבקר העירייה	אליעזר פיירשטיין
גזבר העירייה	אבי בן חמו
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
יועצת משפטית	עו"ד קרן קדמי
דוברת העירייה	לי ליבר
ס/גזבר הרשות	יעקב סנדרוביץ
ע/מנכ"ל	מיכל טל

נוכחים:

-

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 51/15-10/05

מישיבת מועצה מן המניין, מיום שני, ט' סיון תשס"ו (05/06/06)

על סדר היום

1. שאילתות:
  - א. שאילתא של גיא בן גל בנושא קנסות חניה – הכנסות העירייה ומדיניות האכיפה.
  - ב. שאילתא של גיא בן גל, בדבר הגופים והנכסים הזוכים לקבלת פטור/הנחה מארנונה.
2. הצעות לסדר.
3. אישור פרוטוקול מועצה מיום 30.4.06.
4. אישור פרוטוקול וועדת כספים מיום 21.5.06 בתיקון מימון פרויקט הפארק.
5. אישור פרוטוקול תמיכות מיום 30.4.06.
6. בחירת חברים לוועדת ערר לענייני ארנונה.
7. הגדלת חוזה מס' 426/05 עם הקבלן רז אחרק.
8. דיון, לבקשת שבעה חברי מועצה, בנושא "מניעת ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות".
9. אישור תב"ר – הכנת תוכנית-אב לאנטנות סלולאריות.
10. פתיחת חשבון בנק בבנק ירושלים ובבנק איגוד.
11. אישור הלוואה ע"ס 17,000,000 ₪ למיחזור הלוואות יקרות, כולל שיעבוד הכנסות לבנק לאומי.
12. מינוי עו"ד יעקב אוחיון כיו"ר הוועדה "קהילה נגישה", במקומו של גיא בן גל.
13. תיקון החלטת מועצה מס' 297 מיום 30.4.06 – תב"ר לשדרוג המע"ש.
14. הגדלת מקדמות ע"ח תמיכות שיועברו לעמותות השונות מ-30% ל-50% בהתאם להחלטת משרד הפנים.

יהודה בן-חמו: חברים, ערב טוב לכולם. אני שמח לפתוח את ישיבת המועצה – למרות שאין עדיין קוורום, אני בחרתי לנכון להקדים היום את ישיבת המועצה לשעה 7 בערב, כי אתמול פתחנו את שבוע איכות הסביבה, ומצאתי לנכון לשתף אתכם בחלק מהחוויה במסגרת פתיחת הישיבות, ודברים חיוביים שנעשים בעיר.

הפעם נפתח בכעשר דקות של התייחסות לנושא שבוע איכות הסביבה. כפי שידוע לכולם, אנחנו מציינים לא את יום איכות הסביבה, אלא את שבוע איכות הסביבה, כשהפעם חברו מספר גורמים בראשותם של אגף איכות הסביבה ומחזיק התיק בני כברה ומאיר אלקיים, מנהל האגף. חמישה בתי נוער הציגו את העשייה שלהם סביב בתי הנוער, ומצאתי לנכון לפתוח את הישיבה היום עם המצגות שהכינו במחלקת הנוער, ביחד עם האגף לאיכות הסביבה.

נמצאת איתנו פה אושרת גלי-גונן המנהלת החדשה-ישנה של מחלקת נוער וקהילה שיחד עם מאיר אלקיים ובני כברה וגורמים נוספים במחלקה ובאגף, עשו עבודה ברוכה.

בני כברה: ערב טוב לכולם. אני נפתח בכמה משפטים, ושוב אני אומר ממש במשפטים ספורים, כי זה לא היה מתוכן מלכתחילה. אבל הואיל והתרגשנו כולנו מהפעילות שהוצגה בפנינו אתמול – דווקא של הנוער – החלטנו לעשות מעשה ולשתף דווקא את חברי המועצה בפעילות שהיתה ושבועצם יצאנו משם באווירה של עוד.

לכן, אין הכוונה כאן להציג את הפעילות של האגף מבחינת היומיום, או פעילות שבשיגרה, בשום פנים ואופן – אלא דווקא את היציאה מן השגרה. והיציאה מן השגרה אומרת, שהמעשה היומיומי ממשיך רגיל. אלא מה, משום שהאגף פשוט הגיע לכלל מסקנה (ובכך הוא הרים את הדגל), שצריך בתחום שהוא מאוד חשוב לחיינו, שזה איכות החיים ואיכות הסביבה, לשתף גורמים נוספים ולפעול דווקא בדרך הכי חינוכית.

זאת אומרת, לעשות את המעשה היומיומי, אבל דווקא ובעיקר, הייתי אומר, היום, לעסוק בחינוך.

הנוער, ביחד עם גורמים נוספים של החינוך, עוסק בנושא לא שבוע ימים – זה לא רק אתמול, זה כבר חודש ימים שהוא מטפל בנושא הזה של איכות הסביבה, והתוצרים היו אתמול, ואת התוצרים נראה גם בעניין הזה. אילו הייתי מסכם את הפעילות שמייחדת את שבוע איכות הסביבה, ביחד עם הפעילות שהיתה, של הנוער, בעצם המוטו העיקרי אומר: בואו נתעסק גם בתחום החינוך, כי בסופו של דבר, שאלת החינוך היא שאלת המפתח. למי שזוכר את הסיפור, מי שידוע בדיוק איך בסופו של דבר הצלחנו להטמיע אצל הילדים את השמירה על פרחי הבר – זה באמת בתהליך חינוכי. והילדים הללו, זה באמת הזרקור הטוב ביותר לשדר, להעביר את המסרים גם להורים וגם לאוכלוסיה.

אני אבקש ממאיר כרגע להציג, בקווים ממש כלליים, את התוכנית של שבוע איכות הסביבה, כי אנחנו מתמקדים כרגע בשבוע איכות הסביבה – אבל אני רוצה לומר, שבמסגרת מערכת החינוך הולכת להיות תוכנית לימודים שתואמה עם המערכת עצמה, כבר בשנה הבאה, בתחום איכות הסביבה. אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק בעניין הזה, אם זה הנוער ואם זה החינוך ובעיקר למאיר. ואני אומר לכולם, תחזקנה ידיכם. רק בפעילות שהיא רב-גונית מחד, ומצד שני היא עוטפת, הייתי אומר, רבדים שונים בתוך מחלקות העירייה, והייתי אומר פעילות רב-אגפית, אפשר לצאת לתוצרים שהם מאוד חיוניים.

למאיר אני רוצה לומר באופן אישי, יישר כוח על היוזמה, על ההובלה. לדעתי, בסופו של דבר היוזמה כולה, וההובלה, יצאה מהאגף לחינוך ומאגף לאיכות הסביבה. על כך אני מברך. אני גם מברך את כל אלה שנטלו חלק. אושרת, אני חושב שמגיע לכם באמת באמת יישר כוח. כולנו נהנינו אתמול, והתרגשנו.

מאיר אלקיים: תודה בני על המילים החמות.

נתנו לנו עשר דקות, ואנחנו נחלק את זה לשניים. החלק הראשון, ננסה במספר מילים לתת מה אנחנו עושים בעצם השבוע, והחלק השני, זה בעצם סרטון שהכינו החברים במחלקת הנוער – ובעיקר החבר'ה הצעירים – ואפשר לקבל, איך אומרים? בסגנון של גלי צה"ל, במקום ב-60 שניות – בכ-4 דקות, תקבלו את מה שנעשה שם מחודש מרץ ועד היום.

הרעיון היה, איך אנחנו מעלים לסדר היום את נושא איכות הסביבה. איך אנחנו מביאים את זה, בעצם, לכל שכבה בעיר ולצורך העניין חברנו כאן לכל האגפים, כאשר נוספה היחידה האיזורית לאיכות הסביבה, ויחד איתם הכנו שבוע, שהוא בעצם נותן פעילות לכל אחד בעיר.

אנחנו רואים כאן על המצגת את האגף שעשה את זה, היחידה האיזורית; האגף לנוער וספורט, מחלקת הנוער; אגף לחינוך; שירותים חברתיים, שאגב עכשיו, בשעה זו יש סיורים של קשישים, קראנו לזה 'משקפיים ירוקים', ברחבי העיר, במגדל המים, בחווה החקלאית – דרך העיניים של איכות הסביבה. בין המדריכים, מאיר... המנכ"ל הקודם.

בעקרון, המטרות של השבוע זה להעלות לסדר היום הציבורי את נושא איכות הסביבה, לשתף את התלמידים והמוטו המרכזי בשבוע, זה בעצם החינוך הסביבתי. זה בעצם מה שמוביל כאן את כל הפעילות.

כלומר, אנחנו פרשנו את המסגרת מעיסוק בפינוי אשפה ובטיפול ביתושים, להביא את נושא החינוך הסביבתי לכל הרמות.

מיקוד תשומת הלב הציבורית, בחשיבות על נושא איכות הסביבה. כלומר, איך אנחנו- לא רק האגף לאיכות הסביבה צריכים לטפל בזה. זה חלק ונחלה מכל אחד ואחת מהתושבים בעיר.

הגברת המודעות לנושא המחזור, שלדעתי, עם כל זה שאנחנו מתקדמים אנחנו עושים, אבל אני חושב, אגב, גם בקנה מידה ארצי – אבל עדיין זה לא מספיק משום אנחנו עדיין רחוקים מהשיעור שנקבע ע"י המשרד לאיכות הסביבה. קשה להגיע, אבל צריך לעשות את זה. וכמובן להגיע לאיכות חיים. עיקרי הפעילות – קודם כל אני אציין את הגורמים העיקריים: בתי הנוער -

בתי הנוער התחילו את הפעילות בחודש מרץ, כאשר אתמול היה בעצם טקס הסיום. כל בית נוער קיבל הדרכה – זאת אומרת המדריכים עברו את ההכשרה, התלמידים והנערים שם, פשוט ירדו לרמת השטח. עסקו במ... , עשו סקר בקרב התושבים, טפחו גנים, צבעו מתקנים, בקיצור פעילות שהקיפה ממש גם את השכונה – ואנחנו הגדרנו את הפעילות הזו כנוער שמעניק איכות לסביבה, כמו שזה נשמע.

אני לא אכנס כאן לכל הימים. בעצם הקמפיין הזה לווה בקמפיין הסברתי. השתדלנו להגיע לכל מקום, ואני אגע רק בדברים העיקריים. מחר תנועות הנוער, כ-500 נערים, יוצאים לרחבי העיר גם לטיפוח סביבתי וגם להסברה בנושא של איכות סביבה.

למשל, צואת כלבים זו אחת הבעיות שיש לנו היום בעיר, ואנחנו דרך הנוער, אנחנו רוצים להעביר את העניין הזה.

ביום רביעי בשעה 6 בערב יש הצגה של הפארק העירוני, 'בפיס אשכולות'. כולם מוזמנים ואני מקווה, ש- עם כל הכבוד שאני פה, אני מקווה שגם חברי המועצה אתם מוזמנים לבוא ליום הזה. אנחנו השקענו המון ואנחנו גם העברנו את זה לכל התושבים, אתם כולכם מוזמנים.

ביום ששי, זה בעצם היום שאנחנו חותמים את הפעילות. בתי הספר היסודיים, כ-1,500 תלמידים יוצאים לכל הגנים כאשר זה מתואם עם כל ביי"ס, כל ביי"ס יוצא לסביבה שהוא בחר ובמקביל, אנחנו פותחים באותו בוקר תערוכה של איכות סביבה, עם דוכנים, כשהרעיון המרכזי הוא 'סביבה ירוקה'. אתם מוזמנים, זה הפגנינג.

זה בגדול. אני לא אכנס מעבר לזה. אתם מוזמנים להשתתף, לקחת חלק בפעילות הזאת ואנחנו נשמח לראות אתכם.

ביום חמישי, המשרד לאיכות הסביבה בחר לארח אצלנו הסמכה של בתי ספר ירוקים, כלומר עם אוריינטציה לאיכות סביבה. יכבדו אותנו כאן, גם השר לאיכות הסביבה וגם שרת החינוך, ומטעם המשרד לאיכות הסביבה (זה אירוע שמשקיעים בו המון).

אני אעבור למצגת. (מוצג סרטון)

מאיר אלקיים: עוד מילה אחת ברשותך, אדוני ראש העיר.

אני רוצה, קודם כל, להודות לכל מי שעשה איתנו את הפרוייקט הזה, ואני רוצה לציין, נמצאים פה המחלקה לנוער, אושרת עם הצוות שלה – באמת, זו היתה אחת ההפתעות שלנו. פשוט התחברו לזה, ממש עם כל הלב, ואתם ראיתם כאן את התוצאות.

אני מקווה שזה לא יהיה רק חד-פעמי. תודה רבה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה.

1. שאלות:

א. **שאלתא של גיא בן גל בנושא קנסות חניה – הכנסות העירייה ומדיניות האכיפה.**

גיא בן גל: אני ברשותכם אקריא את השאלתא בקצרה: "מאז הועבר הטיפול באכיפת

עבירות החניה לידי החברה הכלכלית המופעלת באמצעות חברה קבלנית, הוגברה באופן משמעותי אכיפת עבירות החנייה בעיר.

מעיון בתקציב 2006 ניתן ללמוד, כי צפי ההכנסות המשוער מקנות חנייה בשנה זו, עומד על כ-5 מיליון ₪, זאת לעומת צפי של כ-4 (5,5) אני חושב שהגשתי, זה משובש), זאת לעומת צפי של כ-4 מיליון ₪ בלבד, שנחזה בתקציב 2005, ממקור הכנסה זה.

בד בבד מתרבות התלונות של תושבים, המלינים על כך שבמקרים רבים נרשמים להם דו"חות חנייה, הגם שחבנו במקרים רבים בהתאם לחוק ולהנחיות הנחיייה העירוניות המקובלות.

לאור האמור לעיל, רצוני לשאול: 1. מה היה היקף ההכנסות בפועל לקופת העירייה, בגין קנסות חנייה במהלך כל שנת 2005? ; 2. כיצד מסבירה העירייה את הגידול הצפוי בשנת 2006 במקור ההכנסה מקנסות אלה? ; 3. רמה דו"חות חנייה נרשמו במהלך שנת 2005 ע"י העירייה, באמצעות פקחי החברה הקבלנית? ; 4. מהו מספר מקבלי הדו"חות שהגישו ערעור בכתב על הדו"ח שקיבלו, אם באמצעות פנייה לגורמי האכיפה העירוניים ואם באמצעות בקשה להישפט? ; 5. מבין אלה שערערו על קבלת הדו"ח, מהו אחוז

המערערים שבעקבות פנייתם בוטל הדו"ח במהלך שנת 2005 מכלל הפונים שערערו; 6. כיצד ובאילו אמצעים, מבוצעת עבודת הבקרה העירונית על החברה הכלכלית ועל תפקוד החברה הקבלנית האוכפת בפועל את עבירות החנייה בעיר?."

תשובת ראש העיר

"1. היקף הגבייה של העירייה בשנת 2005, עמד על 7,762,294 ₪; 2. הגידול בשנת 2006, צפוי בעקבות העמקות פעולות הגבייה לחייבים אשר בחרו לא להסדיר חובם לעירייה; 3. בשנת 2005 נרשמו 53,277 דו"חות חנייה ע"י פקחי רשות החנייה העירונית; 4. מתוך כל הדו"חות שנרשמו בשנת 2005, הוגשו 5,274 בקשות לביטול דו"ח. כמו כן, 197 בקשות להישפט, שעדיין לא טופלו; 5. מתוך 5,274 הבקשות לביטול דו"ח, שהוגשו בשנת 2005, טופלו ע"י היועץ המשפטי של העירייה, 1,550 בקשות מתוכן 419 בוטלו, 1 – הקנס הופחת, 1,130 נדחו ע"י היועץ המשפטי; 6. עבודת הפיקוח על רשות החנייה, מתבצעת על בסיס יומי ע"י מנהלת רשות החנייה – עובדת עירייה במשרה מלאה, וכן ע"י החברה הכלכלית."

גיא בן גל: אני רוצה, ברשותך, לנצל את זכותי לשאלת המשך.

בשאלה החמישית, ביקשתי לדעת מבין אלו שערערו על קבלת הדו"ח, מה אחוז המערערים שבעקבות פנייתם בוטל הדו"ח. ואתם ציינתם בתשובה שמתוך 5,274 בקשות לביטול דו"ח, טופלו 1,550 ואז יש פירוט, ממה מורכבים 1,550 הבקשות הללו.

השאלה שלי, היא מה קרה ל-3,124 הפניות האחרות. כלומר, ה-5,274 פחות 1,550, וכשאני מנתח את התוצאה, אדוני ראש העיר, של 1,550 בקשות שטופלו, ואני מגיע למסקנה ש-419 מתוכן בוטלו – אני בחישוב קל מגיע למסקנה ש-27% מכלל הדו"חות שהגישו תושבים באמצעותם ערעור, ובוטלו. זה אומר שכל פנייה שלישית של תושב שהגיש ערעור – מבין הנתונים שאתם הגשתם – למעשה התקבלה. וכנראה שיש מוטיבציה די טובה לתושבים, להגיש ערעור על הדו"חות שלהם, אם שליש מהפניות נמצאות כמוצדקות

(בנתונים שאתם הצגתם).

עו"ד קרן קדמי : אני אחלק את התשובה שלי לשניים.

ראשית, בנוגע לבערך 4,000 דו"חות, אנחנו פועלים ממש בימים אלה – במרץ, אם יורשה לי להוסיף – ואנחנו מאוד מקווים שאותו 'פקק' שנוצר, (ודרך אגב הוא נוצר, לאו דווקא בעניין דו"חות חנייה אלא בכל מסגרת התביעה העירונית), יוסר בקרוב.

גיא בן גל : זאת אומרת שה-3,124 הם בטיפול?

עו"ד קרן קדמי : נכון.

גיא בן גל : לא קיבלתי תשובה לשאלה השניה. אני מתייחס לעובדה שכשליש מהפניות שנבדקו, נמצאו כנכונות.

עו"ד קרן קדמי : בנוגע לדו"חות, אם תראה, נרשמו כ-53 אלף דו"חות, מתוכם כ-10% ערערו, ומתוך אותם 10% שערערו – שלישי נמצאו מוצדקות. משמע בסה"כ הכללי, מדובר באחוזים מאוד מאוד מינוריים יחסית כלל הדו"חות שנרשמו בעיר.

גיא בן גל : אותי מעניין לדעת, שיהיו נתונים מלאים גבירתי היועצת המשפטית, אחרי שלמעשה תגמרו לנתח את כל הנתונים של 2005 – האם אותו יחס שהיה עד עכשיו, שהוא יחס של שליש מכלל הפניות שנבדקו ונמצאו כנכונות, האם יהיה נכון גם ביחס לשאר הנתונים.

אני אשמח שהנתונים יובאו, שהם יהיו מלאים - (מדברים יחד)

אגב, רק בהערת אגב אני חושב שזה לא מקרי שהנתונים הם כמו שהם, מאז שהנושא הועבר לגורם פרטי – לטוב ולרע.

עו"ד עמוס גבריאלי : על דרך ההשאלה, לגבי העניין הזה – אם 2% מכלל הערעורים שמוגשים לבתי המשפט מתקבלים, המשמעות היא שאם כל התיקים ש... לבתי המשפט היו מגיעים לערעור, אז האחוז היה גבוה הרבה יותר, אבל יש כבר סקרינינג ראשוני, יש כבר שיקול דעת ראשוני של מישהו שכן מגיע ערעור או לא מגיש ערעור. ולכן היכולת היא לא לבדוק כמה מכמה – אלא כמה מאלה שהגישו.

אי אפשר לבוא ולהגיד מכל- כמו שאתה יכול להגיד: מכל המשפטים, זה

היחס לערעור. פשוט לא הגיוני. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: חברים, יבוא לכאן דיון על כל נושא פיקוח חנייה.

דובר: אם לוקחים בחשבון שהוגשו בשנת 2005, 5,274 בקשות לביטול – אם אנחנו

מחלקים את זה לחצי (למה חצי? כי אם אתה מקבל בקשה לביטול בינואר

ואתה מקבל בקשה לביטול בדצמבר, אז זה 2000) ואם טופלו 1,550 מתוכם,

אני חושב שזה הישג אדיר. כי אני רוצה להזכיר את מה שהיה לפני שנה ולפני

שנתיים. שם היו אחוזים מועטים ש-

יהודה בן-חמו: תודה. גיא לשאילתא הבאה. יהיה לנו עוד דיון על נושא פיקוח חנייה, נוכל

להביא את כל הנתונים.

ב. שאילתא של גיא בן גל, בדבר הגופים והנכסים הזוכים לקבלת פטור/הנחה

מארנונה;

גיא בן גל: השאילתא השניה נוגעת לגופים ונכסים שזוכים לקבל פטור ו/או הנחה

מארנונה. היא הוגשה ב-8.2.2006.

"בסמכותה של רשות מקומית, להמליץ על מתן פטורים והנחות לגופים

ומוסדות, מארנונה בתחום הרשות המקומית. המלצות הרשות המקומית

בדבר מתן פטור או הנחה, טעונים את אישור משרד הפנים ונעשים בכפוף

לקריטריונים מסודרים.

יחד עם זאת, לרשות מקומית שיקול דעת רחב בכל הקשור להמלצתה, מי

יהיו הגופים שיזכו במתן הפטור או ההנחה.

לאור האמור לעיל, ברצוני לשאול: 1. כמה מוסדות, גופים או עמותות זוכים

לפטור מלא מארנונה? נא לציין את שמות הגופים הזוכים בפטור מלא. (אני

מדגיש: נא לציין. זה לא ניתן פה, לצערי); 2. כמה מוסדות, גופים או עמותות

זוכים להנחה בארנונה? שוב, ביקשתי לציין את שמות הגופים הזוכים להנחה

וגם פה, אני רואה לצערי בתשובה שזה לא בוצע; 3. מבין המוסדות הזוכים

לפטור או הנחה, אילו מהם אושרו לראשונה בשנתיים האחרונות?; 4.

במונחים של אובדן הכנסות, בכמה מסתכמים שיעורי ההפסד להכנסות

העירייה, כתוצאה מהפטורים וההנחות הניתנות על בסיס שנתי לכלל המוסדות, גופים, עמותות, על בסיס שנתי? גם כאן אני לא ממש רואה תשובה לשאלה הספציפית הזאת.

אייל יוניאן: החוק השתנה בסוף 2002 באופן,

גיא בן גל: לפני התשובה, אדוני המנכ"ל, אתה אמור לקרוא את תשובת ראש העיר לפרוטוקול. כך אתה אמור לעשות.

אייל יוניאן: לא, אני אתן לך רק הקדמה, שיבינו כאן.

עד 2002, בעצם הרשות המקומית לכאורה, היתה לה את הזכות לפטור עמותות מארנונה. בסוף 2002 יצא חוזר מנכ"ל, שהרשות לא יכולה לפטור מארנונה, עמותות, ואנחנו רק ממליצים. זאת אומרת, הסטטוס השתנה מ-2003 צפונה.

ומאז שהסטטוס השתנה ב-2004-2005, בסה"כ הרשות המליצה על 13 עמותות, שאושרו ע"י משרד הפנים.

אין שום בעיה לתת לך את הרשימה של העמותות. אלה דברים שהם פתוחים ושקופים. אין שום בעיה, אנחנו נביא את זה בתפוצה לכולם.

לבוא ולחשב היום, מה הפסד ההכנסות, זה בלתי אפשרי כי ללכת עכשיו לראות – סם פטור מארנונה, אני צריך לעשות מדידות, לראות את השטחים שלהם ולהגיד לפי איזה סיווג אני מחייב אותם.

זה לא דברים שהם עלות מול תועלת שאני יכול לעשות. זה גם לא פונקציה שלי.

יש חוק. עפ"י החוק הם הגישו בקשה. השאלה היא לא רלוונטית, כי אין לי פה שיקול דעת. ברגע שמישהו מגיש, יש קריטריונים, אני ממליץ או לא ממליץ לפי הקריטריונים, וזה בסמכות משרד הפנים.

עוד דבר שצריך להגיד, שיש עמותות (וזה לא כתוב כאן), שבחוק ההסדרים עצמו הם קיבלו פטור. גופים כמו אוניברסיטאות וגורמים אחרים, יש להם פטור – חלקם פטור חלקי, חלקם פטור מלא. ולכן, זה בכלל לא עובר דרך הרשות. זה בתוך החוק.

- אני מדבר פה, רק על דברים שהרשות ממליצה-לא ממליצה.
 לגבי הרשימה, אנחנו נשלח את הרשומה של כל 13 העמותות, בתפוצה לכל חברי המועצה.
- גיא בן גל: אני מבקש לשאול, שוב, קיבלתי תשובה למה השמות לא צוינו. אני אשמח לקבל את הרשימה העדכנית.
 לא ציינתם איזה מוסדות זוכים להנחה – אלא כמה כן,
 יהודה בן-חמו: תקבל. הוא אמר את זה.
- גיא בן גל: לא, יש אבחנה בין פטור מלא – שפה לפחות, כמותית ציינתם בתשובה כמה (בלי לציין מי הם), אבל לא התייחסתם בכלל לגופים שזוכים להנחה.
 אייל יוניאן: ההנחה זה עפ"י חוק.
- גיא בן גל: זה לא קשור. תראה, כשחבר מועצת עיר שואל שאילתא אינפורמטיבית, הוא מצפה לקבל תשובה. אז אם יש בעיה אינפורמטיבית או טכנית, שבעטיה אתה לא מסוגל לספק את המידע – תסביר למה. אם לא, לא ברור לי למה לא קיבלתי תשובה איזה מוסדות וכמה, קיבלו הנחה בארנונה.
 אייל יוניאן: אתה מדבר רק על עמותות?
 גיא בן גל: אני מדבר על מוסדות, גופים ועמותות. הגדרה רחבה יותר מעמותות.
 אז שוב, אם אפשר לקבל את המידע המשלים.
 אני לא יודע, אני חושב שהשאלתא נוסחה בצורה די ברורה, אבל כנראה שלא מספיק ברורה.
- אייל יוניאן: לא, לא, מוסדות, גופים ועמותות אין לי יכולת לתת לך. אבל מוסדות, גופים ועמותות שהם מלכ"רים באופיים, זה צריך לעשות בדיקה.
 גיא בן גל: אז אני כיוונתי לכיוון הזה ולא קיבלתי.
 ולדבר השני, לא ברור לי למה אתה לא מסוגל להגיד לי מה אובדן ההכנסות, כי עד הרגע שגוף מסויים 'נהנה' מהנחה או פטור, הוא שילם ארנונה. כל מה שצריך ללכת, הוא ללכת לחשבון ארנונה האחרון שהוא שילם דה-פאקטו, וכו'.
- אייל יוניאן: ואם הוא חדש- זה לא קשור,

גיא בן גל: או.קיי. אז לכל הפחות הייתי כן מבקש לקבל, אם אפשר לא עד ישיבת המועצה הבאה (בהנחה שהנתונים זמינים), את המידע המשלים של השאילתא הזאת.

שמות העמותות ואת הגופים שקיבלו הנחה. (מדברים יחד)

2. הצעות לסדר;

רינה פז: אני רוצה להתעכב לגבי ההצעות לסדר. אתה פסחת על סעיף 2, שמעון פרץ איננו פה. עכשיו, יש לנו פה שתי הצעות לסדר מחודש ינואר 2005, שנה וחצי. יש הצעה לסדר אחת מחודש מרץ, שזה כבר מעל לשנה; ויש הצעה לסדר אחת מחודש אפריל.

אני חושבת שאנחנו עושים צחוק מעצמנו, שכל ישיבת מועצה אנחנו מעבירים- לא חשוב מה הסיבה. פעם מגיש ההצעה איננו, פעם סיבה אחרת.

אייל יוניאן: זה אותה סיבה.

רינה פז: לא משנה, אני אומרת פעם זו סיבה אחרת, פעם מגיש ההצעה איננו.

בדרך כלל נהוג שמגיש ההצעה נמצא, הוא שמעלה אותה.

מה שאני חושבת, אי אפשר לעשות צחוק מעצמנו. כי יכול להיות שמישהו אחר רוצה להעביר הצעה לסדר ופשוט אי אפשר להכניס אותה, מכיוון שאלה חוסמים.

מה שאני מבקשת, פשוט להסיר את ההצעה לסדר. אם יש ייעוץ משפטי שאפשר להביא אותם- כי זה פשוט לא יפה.

יהודה בן-חמו: אני יכול להגיד לך דבר אחד: לקראת הישיבה הזאת, אני ישבתי עם שמעון והוא אמר לי שהוא מגיע. היום הוא הודיע שהוא לא מגיע.

רינה פז: פעם שעברה הוא הגיע, אז הוא יצא להתפלל; פעם שלישית שהוא הגיע, אז הוא ישן. (מדברים יחד) אני חושבת שזה טעם לפגם.

עו"ד יפתח אלגוב: ברגע שהוא מופיע, צריכים לדון, או לראות- הוא לא חייב להופיע.

רינה פז: זה צריך לרדת מסדר היום. זה פשוט חוסם הצעות אחרות, וזה טעם לפגם. שנה וחצי,

יהודה בן-חמו: חברים, לישיבת המועצה הבאה, אני מביא גם את ההצעות שבתור אחריהן

ואם הוא לא מופיע, אני מעלה את זה לדיון. אין שום בעיה.

ד"ר אמיר גבע: רק להזכיר, ב-2 לפברואר, במועצת העיר, אנחנו דיברנו על הנקודה הזאת ומתוך הפרוטוקול, כשאני ביקשתי חוות דעת משפטית על השיטה הזאת ועל העיכוב בהצעות לסדר, אתה אמרת לתוך הפרוטוקול: "בתיה תחריס לו אותו".

מה-2.2 עד היום, עברו שלושה וחצי חודשים, אני רוצה לשמוע מהו הנוהל הנכון להגשת הצעות לסדר, והטיפול בהם.

יהודה בן-חמו: בישיבה הבאה, אמרתי, יובאו גם ההצעות לסדר הבאות. אם הוא לא יופיע, יועלו גם הן.

גיא בן גל: אני רוצה לפנות למבחן הסבירות הממוצע פה, של כל חבר מועצה – בלי קשר לשיוך אופוזיציוני או קואליציוני. יש פה ריטואל שחוזר על עצמו, של פרשנות שאני באופן אישי מערער עליה, שאתה מוביל אותה, אדוני ראש העירייה, שהקריטריון היחיד והברור לדון בהצעות לסדר, הוא סדר הגשתן. נניח שאני זורם איתך, עם הפרשנות הדבקנית הזו שלך, שאתה מתעקש ללכת על פיה ועל פיה בלבד.

יש פה מצב שחבר מועצת עיר בשם שמעון פרץ, באופן שיטתי לא מגיע לישיבות המועצה. כתוצאה מזה, אותן ההצעות שלו אף פעם לא נדונות, ואז אין שום סיכוי שהצעות שמוגשות ע"י חברי מועצה אחרים – כולל עבדך הנאמן ואחרים גם - לעולם לא יידונו.

אני גם קראתי את הפרוטוקול של ישיבת המועצה הקודמת וגם שם הופיע סעיף הצעות לסדר ולישיבה הזאת, לפחות לתחילתה הגיע שמעון פרץ – אני במקרה לא הייתי בה – וקראתי אותה בעיון. ומשום מה, מטעמים שלך, בחרת לדלג גם על הסעיף הזה, ועד שהגעת כבר אליו – הוא לא היה, ושוב- אז אני לא מייחס לך, אדוני ראש העירייה-

יהודה בן-חמו: הוא היה בישיבה והוא יצא. (מדברים יחד)

ד"ר אמיר גבע: אני לא מייחס לך זדון, אבל אתה-

יהודה בן-חמו: אז יותר מזה? הבן-אדם בא, אומר 'אני יוצא להתפלל וחוזר' ולא חוזר.

ד"ר אמיר גבע: אני לא סיימתי את דברי עדיין.

אני לא מייחס לך זדון, אבל אתה יותר מפעם אחת ציינת, שבשונה ממי שהחלפת אותו בתפקידו – ראש העירייה היוצא, יצחק וולד – אמרת שאתה לא מתכוון להשתמש ברוב שיש לך במועצת העיר, כדי לבלום יוזמות והצעות לדיון של חברי מועצה. אבל הרושם שאני מקבל, כחבר אופוזיציה, שכנראה נוח לך מהמצב הזה, שהצעות שעבדך הנאמן הגיש לפני למעלה משנה – לא הגיעו עד היום לשולחן המועצה, ועפ"י שיטתך והפרשנות הסובייקטיבית שלך, הן גם לעולם לא תגענה.

אז אני רוצה לקבל תשובה, היועצת המשפטית, האם הפרשנות שהקריטריון היחיד לדון בהצעות לסדר, הוא רק עפ"י סדר הגשתן, האם הוא האורים והתומים שעל פיו אפשר לפרש את פקודת העיריות? אני חושב שלא.

יהודה בן-חמו: אני אמרתי ואני חוזר עוד פעם, בישיבת המועצה הבאה, נביא את ההצעות לסדר כשהבאות בתור- אני אעמוד על כך שאם שמעון לא יהיה פה, אם הוא יהיה פה או לא יהיה פה, אנחנו נעלה את ההצעות הבאות בתור. מה אתה רוצה? אני הגעתי היום בשש וחצי לישיבה הזאת. אני ידעתי שהוא מופיע.

גיא בן גל: יש אגב סיבה, שהשאלות לא מצורפות לסדר יום כמו ההצעות לסדר? סתם הערת אגב. זה נעשה באופן מכוון, או פשוט כי חוסכים בדפים, או מה? דובר: לא, זה החוק.

גיא בן גל: למה לא ניתן להגיש את השאלתא עצמה – לא את התשובה, עו"ד יפתח אלגוב: יש פה שאלה עקרונית. ברגע שמופיעה על סדר היום הצעה לסדר, לעניות דעתי חייבים, או לדון או לדחות את זה באותו מעמד. יהודה, יש לך פרשנות לא נכונה, ובתיה תתקן אותי.

עו"ד בתיה בראף: אם מגיש ההצעה עומד על כך שההצעה תידון, ולא מודיע שהוא איננו מגיע לישיבה או מסיר אותה, או איש אחר מחברי המועצה עובר על אותה הצעה ומקבל אותה במקומו, אז ההצעה תלויה ועומדת. אבל זכותם של חברי המועצה – ולו אחד מהם – להעלות לסדר היום את הבקשה, להוריד את ההצעה שהוגשה מסדר היום. ובזה בא לציון גואל. (מדברים יחד)

ואז לא צריך לדחות את זה יותר. **(מדברים יחד)**

רינה פז: אני בתחילת דבריי, אמרתי שלא ייתכן, זה טעם לפגם ששנה וחצי לא דנים, הרי, בהצעות לסדר ולא חשוב כרגע מה הסיבה. וביקשתם להוריד את זה מסדר היום. אבל מאחר וראש העיר אמר, שבישיבת המועצה הבאה במידה ומגיש ההצעה לא יגיע – זה ירד מסדר היום, ונגמר עניין. **(מדברים יחד)** אז קיבלתי את מה שאתה אומר. **(מדברים יחד)**

גיא בן גל: לא קיבלתי תשובה מהיועצת המשפטית, האם הפרשנות שהדבר היחיד שקובע, הוא סדר הגשת ההצעות? אני יודע שיש עיריות שמביאים, לאו דווקא עפ"י סדר ההגשה.

עו"ד עמוס גבריאלי: קודם כל, על אותן שאילתות לא חתום שמעון פרץ לבדו. חתום עו"ד יוסי .... **(מדברים יחד)** כדרכם של יחסים בין עו"ד ללקוחות, אם רוצים להתעסק בדבקנות אז אפשר לבקש מהמציע שהוא לא חבר מועצה, לבוא ולתת את ההצעה.

יש לי הצעה פרקטית. עולה פה החשש, מנימת קולו של גיא בן גל, שמישהו פה חושש או לא רוצה לדון בהצעות שלו. מאחר וההצעות שלו, הן דבר שכולנו עורגים אליהן, וכולנו רוצים לדון בהן – כי זה הרי נותן טעם לישיבות המועצה,

יהודה בן-חמו: למשל בנושא ניגוד עניינים,

עו"ד עמוס גבריאלי: למשל. הצעה פנטסטית ששמונה חברי מועצה נזעקו והצטרפו אליה- יהודה בן-חמו: שבעה.

עו"ד עמוס גבריאלי: השמיני זה היה יוני.

ואני מציע, בואו נדון בהצעות. נחליט החלטה שמית, פתוחה, בואו נדון בישיבת מועצה הקרובה בהצעות לסדר של גיא בן גל. ... שכיף לדון בהן, ואין מה להפסיד. **(מדברים יחד)**

אני מוכן, יהודה, לבוא לפה לערב שלם ונקרא לו ערב בן גל. בואו נדון בהצעות של מר בן גל. **(מדברים יחד)**

יהודה בן-חמו: חברים, אמרתי בתחילת הדברים כשרינה שאלה, ישיבת מועצה הבאה –

ההצעות לסדר של גיא בן גל יובאו. מה הבעיה? **(מדברים יחד)**

עו"ד יפתח אלגוב: אני מבקש הצבעה לגבי-

יהודה בן-חמו: חברים, ההצעה של יפתח עומדת להצבעה: מי בעד להוריד את ההצעות של

שמעון פרץ מסדר היום, אלה שמופיעות פה? **(נערכת הצבעה)**

בעד – פה אחד.

החלטה מס' 301: מאשרים פה אחד הורדת ההצעות לסדר של שמעון פרץ מסדר היום

בני כברה: יש לי הצעה: כדי לעשות סדר בבלגן הזה, אני מציע שכל ההצעות לסדר

שהמגיש לא מגיע לדיון – פשוט מאוד מאבדות את תורן והן עוברות לסוף

התור. זה הכל. **(מדברים יחד)**

עו"ד יפתח אלגוב: יש הליך מסודר עפ"י פקודת העיריות. **(מדברים יחד)**

3. אישור פרוטוקול מועצה מיום 30.4.06:

אייל יוניאן: יש לי הערה. לענין תב"ר המע"ש החלטנו שהשיפוץ שכרגע מתבצע ב, המימון

יהיה מביטוח לאומי או מקרן שלם ולא הוספנו מקרן השבחה.

בתוספת לסדר היום שנשלחה ביום ראשון, אחד הסעיפים מדבר על הגדלת

תב"ר המע"ש. אנחנו דיברנו שם, שמקור המימון יהיה קרן שלם וביטוח

לאומי.

מאחר ולהם לוקח זמן בוועדה, והמע"ש כרגע עומד כאבן שאין לה הופכין, כי

צריך לסיים את השיפוץ – אני מבקש לתקן "ו/או השבחה" כדי שנוכל

להוציא את זה מהשבחה ואחרי זה לקבל החזר.

גיא בן גל: אני מבקש להעיר הערה בקשר לאישור פרוטוקול, אדוני ראש העירייה.

קודם כל אני מברך. לאחרונה חל שיפור משמעותי, והעירייה עומדת ביעד

שהיא הבטיחה והיא אכן מביאה לעיון חברי המועצה, את הפרוטוקול בטרם

מתחילה הישיבה הבאה, באינטרנט – למי שזה נוח – אני חושב שזה חוסך

דפים, זה טוב.

אני רק מבקש שתעמוד גם בהבטחה המקורית שלה, שסדר היום של המועצה

– כפי שנאמר לא פעם ולא פעמיים – יפורסם בזמן אמת באתר העירייה, לפני ישיבת המועצה. זה דבר שנאמר- סדר היום שיתפרסם לפני. אתם לא פעם ולא פעמיים הצהרתם שאין לכם מניעה, זה רק-

יהודה בן-חמו: ביום ראשון כשיחידת המחשב פה, תכניסו את סדר היום. תודה רבה, מה עוד?

רינה פז: יש לי שאלה, לגבי הסעיף על האצלת סמכותו של ראש העיר למנהלי היחידות, לחתום על התחייבויות כספיות של העירייה לצד חותמת הגזבר. אני בזמנו, בישיבת וועדת כספים שאלתי עד איזה סכום, ראש האגף או המחלקה יהיה רשאי לחתום, ופה לא מצויין בכלל. זה דבר אחד. דבר שני, היתה הצעה של המבקר, להכין נוהל לגבי הרשאות. השאלה שלי, עד איזה סכום מנהל מחלקה/אגף יכול לאשר; ודבר שני, האם באמת קיבלו את הצעתו של המבקר, והכינו נוהל שיהיה מסודר? יש נוהל. אני לא יודע על איזה נוהל המבקר דיבר.

יש נוהל שמדבר על זה שמי שחותם – מנהלי האגפים והיחידות, חתמו עד היום על כל הזמנה. חייבים, בלי שום קשר. מה שהורדנו, זה את המנכ"ל. בכל ההזמנות השוטפות, המנכ"ל לא חותם, כדי שהדברים ילכו יותר מהר. אני לא חותם יותר. אני חותם רק על תב"רים. מנהלי היחידות חתמו מקדמת-דנא וחותמים כל הזמן.

רינה פז: בהחלטה זה לא כתוב ככה. פה כתוב: "מועצת העיר מאשרת פה אחד את האצלת סמכותו של ראש העיר למנהלי היחידות לחתום על התחייבויות כספיות של העירייה, בצד חותמת .... שיקול הדעת בקשר לסכום הכספי עליו יחתמו מנהלי היחידות, ישמר למנכ"ל העירייה". אז זה לא בדיוק. אתה לא אומר שרק את התב"רים – אתה שמור אצלך?

אבי בן חמו: לא, מה שמדובר שם, זה רק הזמנות עבודה. לא כוון להתחייבויות כספיות של שיקים או תשלומים או חוזים. על זה עדיין ממשיכים, גם המנכ"ל וגם אני לחתום. על כל התב"רים, עדיין חותמים המנכ"ל ואני. הדבר היחיד זה בהזמנות רכש, שהיו חותמים ארבעה אנשים. היום חותמים

שלושה אנשים : אחד פחות, זה המנכ"ל.

רינה פז : אז מה האצלת הסמכות, אם במילא עושים את זה?

אייל יוניאן : אני אסביר. מנהל היחידה חתם עד היום, והוא לא היה מחוייב לחתום. עפ"י

פקודת העיריות חייבים לחתום שני אנשים : ראש העיר והגזבר.

ראש העיר האציל לי את הסמכות. עכשיו, ברגע שאני לא חותם, הוא האציל

את הסמכות, כאילו, למנהלי אגפים. כי שניים חייבים לחתום – ברגע שאני

לא חותם, לכאורה במקומו חותם מנהל האגף. אבל הוא חתם כבר בכל

מקרה לפני כן.

היו שלושה חותמים עד היום : גזבר, ראש עיר – שהסמך מנכ"ל, ומנהלי

היחידות. עכשיו המנכ"ל יצא – אז כאילו מנהלי האגפים חותמים במקום

ראש העיר, אז היה צריך להאציל להם את הסמכות. זה הכל.

כל סכום, ללא הגבלת סכום.

יהודה בן-חמו: אפשר לאשר את סעיף 3? פה אחד.

החלטה מס' 302 : מאשרים פה אחד את פרוטוקול המועצה מיום 30/04/06.

4. אישור פרוטוקול וועדת כספים מיום 21.5.06 בתיקון מימון פרויקט הפארק:

יהודה בן-חמו: פרוטוקול ועדת הכספים מובא לאישור למעט סעיף שער העיר, שיבוא

לבחינה מחודשת במליאת הוועדה לתכנון ובניה. כל שאר הסעיפים עומדים

על כנם.

אייל יוניאן : לא, אני מבקש לאשר את שער העיר בקיזוז הסכום. בינתיים שאר הדברים

צריכים להיות מבוצעים.

שער העיר היתה הגדלה של 5 מיליון (מדברים יחד) זה על הפרוייקט שער

העיר, במקום שבונים את שני המגדלים של מנרב, ליד 'אולמי השרון',

העירייה עושה שם פיתוח. היא מקבלת היטלים של 6 מיליון שקל, ויש לעשות

שם פיתוח. פיתוח של כבישים, כביש גישה, גינון, רצועה אקוסטית, חניה

מקורה שזה היה חלק מההתחייבויות שלנו בוועדה המחוזית, מההיתר – 70

חניות מקורות. (מדברים יחד)

שני דברים רצינו להוסיף. היה כמו בפריז רצינו לעשות, זה היה בתוכניות המקוריות וזה ירד מבעיות תקציביות. המונומנט – היום קיבלתי מהמפקח, מנהל הפרוייקט, עלותו 1,6 מיליון שקל.

אני מבקש כן לאשר את התקציב, ללא המונומנט, שזה הקטנה במקום של 5.97 מיליון, של 3,5 מיליון שקל. מורידים אותו. (מדברים יחד)

אנחנו רצינו להוסיף 21 חניות מקורות. צריך לדון בזה, אבל אני מבקש כן לאשר את התקציב. צריך לדון בזה, כי במקום הסכום הגדול הזה שמשקיעים, יש רעיון שהובא ליגלי השרון, לבטל את מגרשי הטניס הקיימים ולבנות מגרשי טניס חדשים על רצועת המוביל, וכרגע קיבלנו את ההסכמה העקרונית של מנכ"ל מקורות.

ואז נחסוך גם כסף – כי לא נשקיע 21 חניות מקורות, ונקבל 100 חניות במקום המגרש הישן שם, ונוכל לבנות מגרשים חדשים ברצועת המוביל. אבל אלו שאלות שצריכות לעלות גם בדירקטוריון מפעל המים. בפרוייקט שער העיר, העירייה מחוייבת להקים 70 חניות מקורות. יש רעיון, במקום לעשות עוד 21 חניות מקורות שיש להם עלות גבוה מאוד-

גיא בן גל: אבל זה האישיו עכשיו?

אייל יוניאן: לא, אני מסביר מה ההגדלה, ממה היא נובעת.

היא נבעה מהמונומנט שאנחנו מורידים, והיא נובעת מהוספת חניות מקורות. עכשיו, אתם מאשרים את החניות, אבל ייתכן ובסוף לא נבצע אותם. כי אם נעשה שם חניה לא מקורה במקום מגרשי טניס, נחסוך הרבה מאוד כסף, נקבל הרבה יותר חניות ונבנה מפעל המים, מגרשי טניס חדשים על רצועת המוביל, ליד 'אחלה'. הגענו להסכמה עם מקורות, להפוך את השטח הזה לשטח מגוון עם 4-5 מגרשי טניס.

זה רעיון שעוד צריך לעבור במפעל המים.

ד"ר אמיר גבע: אייל, אני הערתי בזמנו, שלדעתי הפרוטוקולים של וועדת הכספים הם יותר מדי תמציתיים.

יש פה שיפור מסויים, כי לפחות כתוב מי נמנע, מי התנגד וכדומה. אבל באמת, אני מנסה לחשוב בעיניים של מי שלא השתתף בישיבה, או שמישהו לא חבר בוועדת הכספים. מקריאה של הפרוטוקול כפי שהוא מוגש, ממש אי אפשר לדעת מה היה בדיון ואת כל הסיפורים שעכשיו סיפרת, למשל, לסעיף הזה – זה פשוט- קצת יותר, לדעתי- יושבת שם מרי, קצת להכניס יותר 'בשר'. אני חושב שצריך. (מדברים יחד)

דובר: סדר היום שהוגש לנו, התיקון שצויין הוא בתיקון מימון פרויקט הפארק. הכוונה היא לתיקון מימון שער העיר ולא הפארק. יהודה בן-חמו: אפשר לאשר את הפרוטוקול? יש הערות? אושר פה-אחד.

החלטה מס' 303: מאשרים פה אחד פרוטוקול ועדת כספים מיום 21/05/06 (המצ"ב) בתיקון מימון פרויקט הפארק.

5: אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 30.4.06

14: הגדלת מקדמות ע"ח תמיכות שיועברו לעמותות השונות מ-30% ל-50% בהתאם להחלטת משרד הפנים.

יהודה בן חמו: אני מבקש את סעיף 5 ביחד עם סעיף 14 (תוספת לסדר היום).

בעצם היה לנו בנוהל, כמו שאתם זוכרים, ש-30% בעמותות. מאחר ועבר כבר חודש אפריל ועדיין אין החלטה על הנוהל החדש. השלטון המקומי קיבל סמכות לתת עד 50% עד סוף יוני. ואנחנו רואים כאן את עמותת השחמט במקדמה של 30% (סעיף 14 מדבר על זה, בהתייעצות עם שרית דנה סגנית היועץ המשפטי לממשלה). אנחנו בעצם רוצים, כל אלה שקיבלו עד היום אישור ל-30% - לתת להם 50%.

אנחנו חילקנו לכם עכשיו את הוועדת תמיכות – מי קיבל עד היום. מועדון השחמט אושר בוועדת תמיכות; מועדון הכדורגל בית"ר כ"ס אושר גם במועצה; קרן המוסיקה אושר במועצה; 'ירוק עלה' אושר במועצה;

כדורעף אושר במועצה.

עפ"י חוזר מנכ"ל, יש סמכות לוועדת התמיכות להמליץ למועצה לאשר עד 50%. מועדון השחמט אושר ע"י וועדת התמיכות – טרם אושר על-ידכם 30%, מבקשים לאשר להם 50%.

רינה פז: יש לי שאלה. מה שמופיע פה, ושעלה בוועדת תמיכות, זה לא כל העמותות.

יהודה בן חמו: רק מי שהגיש ועבר את הקריטריונים.

רינה פז: השאלה שלי, מה עם יתר העמותות? האם הן יודעות שהן צריכות להגיש, כמובן ברגע שיש להן את כל המסמכים.

יהודה בן חמו: היתה פנייה בכתב לכל העמותות.

רינה פז: וזה רק אלה? זאת אומרת, שהם לא צריכים את הכסף?

יהודה בן חמו: לא צריכים או לא הגישו. (מדברים יחד)

רינה, קודם כל רק עמותות שקיבלו ב-2005 יכולים לקבל מקדמה. זה אחד. הרשימה סגורה. רק מי שקיבל 2005, יכול לקבל מקדמה 2006. לא עמותות חדשות. זה אחד.

2. התנאים לקבלת המקדמה לא פשוטים. צריכים לתת שם ערבות אישית של מנהלי העמותה, כדי שאם הקריטריונים על-ידי משרד המשפטים, שעומד לפרסם אותם, ישתנו ויהיה מצב שהם יצטרכו להחזיר כסף – יש לנו ערבות אישית.

דבר נוסף, הם צריכים לתת לנו אישור ניהול תקין רשם העמותות. לא לכולם יש.

אני אומר, כולם קיבלו בדיוור ישיר את החוזר ואת הפנייה.

גיא בן גל: הערת תיקון לטעות סופר נוספת, בפרוטוקול בעמודה החמישית, כתבתם "השלמה ל-20%", לדעתי הכוונה השלמה ל-50%?

יהודה בן-חמו: נכון, צודק, תוספת של 20%.

משה אבן-חן: רציתי לשאול האם אליצור לא הגישו בקשה?

דובר: אליצור הגישו אתמול מכתב, לא בקשה. אלי לא הגיעה בקשה. (מדברים

יחד)

יהודה בן-חמו: חברים, שאלות נוספות? אפשר לאשר את סעיף 5 וסעיף 14? (הנוכחים משיבים בחיוב), פה אחד? (הנוכחים משיבים בחיוב).

החלטה מס' 304: מאשרים פה אחד פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 30/04/06 המצ"ב וכן מאשרים הגדלת מקדמות ע"ח תמיכות שיועברו לעמותות השונות מ – 30% ל – 50%, בהתאם להחלטת משרד הפנים.

6. בחירת חברים לוועדת ערר לענייני ארנונה

אבי בן-חמו: יש לנו וועדת ערר לענייני ארנונה. יש מספר לא מבוטל של עררים התקועים במחלקת הגביה. יש לנו הכנסה משוערת מהם.

יש לנו חברי ועדת ערר. משום-מה מזה תקופה ארוכה החברים לא מתכנסים מסיבות כאלה ואחרות. אני ביקשתי להכניס עוד חברים לוועדת ערר, כדי שיהיה לנו עוד אופציות, לחילופין אפילו עוד הרכב. (מדברים יחד)

חברי ועדת ערר יש להם בעצם סמכות מעין שיפוטית של בימ"ש שלום. זאת אומרת, לאחריהם אם יש ערר נוסף, זה הופך להיות בבימ"ש מחוזי. חברי ועדת ערר חייבים להיות תושבי העיר ונציגי ציבור שהם בעצם לא תלויים- (מדברים יחד)

בני כברהף צריכים לעמוד בכל הקריטריונים שהם יכולים להיבחר למועצה.

אנחנו לא מחליפים את החברים, אנחנו מוסיפים עוד הרכב. (מדברים יחד) אני לא זוכר שמינינו את האנשים האלה, אני חושב שמן הראוי – אני לא מכיר את האנשים האלה, הם מתנדבים- אבי, אתה יודע את השמות?

אבי בן חמו: אלכס ... משה זילברשטיין,

יהודה בן-חמו: חברים, השמות לא אומרים כלום. צריך לעבות את הוועדה, על-מנת שאם ייעדרו אנשים – הוועדה תמשיך לתפקד.

מבקשים להציע שני חברים נוספים: את רו"ח אילן ברהום, מרח' כצלסון 16, ואת עו"ד אילן צדק מרח' ינאי המלך 14. אתי נשארתי יו"ר.

אפשר לאשר את זה פה אחד? (הנוכחים מאשרים)

החלטה מס' 305: מאשרים פה אחד מינוי שני חברים נוספים לוועדת ערר לענייני ארנונה.

1. רו"ח אילן ברהום, ת.ז. 022518500 מרח' כצנלסון 16 כ"ס

2. עו"ד אילן צדק, ת.ז. 025364316 מרח' ינאי המלך 14, כ"ס

7. הגדלת חוזה מס' 426/05 עם הקבלן רז אחרק

אייל יוניאן: יש כאן הסבר של רמי. רמי לא הגיע היום, כי הוא באילת בכנס מהנדסים. יש לנו כאן שתי עבודות בגן הזכרון ובית העלמין, שאנחנו מבקשים הגדלה. הגדלה זה בסמכות המועצה, בסמכות המהנדס להגדיל רק ב - 25%; עמוס גבריאלי: אני לא יכול להשתתף בדיון הזה. אני ייצגתי פעם את הקבלן הזה. אני בחוץ. (מדברים יחד)

דובר: מישהו יודע מה קורה שם, למה מגדילים?

אייל יוניאן: אני אענה. לגבי בית העלמין. החלטת מועצה מאפריל 2002, אם אני זוכר נכון, בקדנציה הקודמת, דיברה על זה שבתוך התקנון של התב"ע, "חברה קדישא" ו"מנוחה נכונה" צריכים להיכנס לנושא בית העלמין. אנחנו מנהלים מו"מ מזה כשנתיים, עם עמותת חב' קדישא, לא מצליחים להגיע להסכמות. יש שם השקעות בבית העלמין, של עשרות מיליוני שקלים לאורך השנים. מדובר בבית עלמין של 150 דונם.

עדיין לא הגענו להסכמות. יש שם השקעות מאוד גדולות של העירייה. אני לא מדבר על בתוך בית העלמין. בתוך בית העלמין יש הסכמה שמי שיעשה את זה, זה עמותת חב' קדישא, שאחרת תתקשר עם 'מנוחה נכונה'. אנחנו מדברים על מחוץ לבית העלמין, ששם יש השקעות של כבישי גישה, כבישי גישה של מע"צ, חנייה, הרבה מאוד כסף.

אנחנו מדברים היום על 2 מיליון שקל השקעה שנעשתה. ההשקעה הזאת, בעצם, הכשירה- היום בית העלמין מלא (לפחות מהדיווחים שמקבלים מחברת קדישא), מלא באופן כזה שגם קנו קברים, אנשים שהם עדיין

בחייהם. זאת אומרת, יש שם עדיין חלקות פנויות אבל לטענת חב' קדישא הן נרכשו.

דרך אגב, עפ"י פקודת העיריות החובה לדאוג לקבורה, היא על ראש העיר. ולכן, מאחר וראינו שאנחנו לא רוצים להיות בני ערובה של אף אחד, ובסופו של יום אם יש בעיות בקבורה בבתי העלמין, באיכות השירות, מגיעים אל ראש העיר – אז לקחנו החלטה שאנחנו לא מוכנים להיות בני ערובה, ואנחנו מתחילים בבנייה של שטח נקודתי, על-מנת שמחר בבוקר לא יהיה מצב שעוד מעט לא יהיו פה קברים, כמו שהיה בתחילת הקדנציה.

ולכן השקענו כ-2 מיליון שקל עד היום, כדי להכשיר קברים (אם אני זוכר נכון, כ-600 קברים), זה יתן מענה לשנה-שנתיים.

יש שם בעיה. הבעיה היא שזה במזרח העיר. גונבים לנו שם עמודים, גונבים לנו שם שערים. אנחנו נצטרך לשים שם אבטחה. מקום מאוד בעייתי. היתה לנו אתמול עוד פגישה עם חב' קדישא. אנחנו מנסים להגיע להסכמות אבל זה לא פשוט.

יהודה בן-חמו: חלק מהתלונות שהיו בחוץ, של התושבים שהפגינו, זה היה גם על המיקום של בית העלמין. אני מניח שגם חברי המועצה החדשים יודעים, שהדיונים על בית העלמין הנוכחים מתקיימים כבר הרבה לפני שהייתי חבר מועצה.

רינה פז: לאור ההסבר שלך, אייל, הגדלת העבודות בבית העלמין החדש זה בנוסף לחניות, זה בנוסף למה שאישרנו כבר – לחניות וכו', לקברים?

אברהם מולה: אני קצת – לאחר ששמעתי את דברי ההסבר של אייל – אני לא מבין לאן פנינו מועדות בעצם? אנחנו הולכים להיות מחר חברה קדישא? זאת השאלה. אני לא מבין.

יהודה בן-חמו: לא. הוא ענה על זה.

אברהם מולה: לא, הוא לא ענה על זה, עם כל הכבוד. יהודה, הוא לא ענה. משום שהמצב כרגע, המשפטי, הוא לא ברור. זאת אומרת, אתה אמנם מכין את הקברים אבל אין לך היום גוף, שיכול לתת את השירותים, שירותי הקבורה, כפי שצריך לתת אותם.

גיא בן גל: בדומה לעמוס גבריאלי, יש לי קשר לדיון, מהטעם הפשוט שאני במקביל להיותי חבר מועצת עיר, משמש כיו"ר עמותת 'מנוחה נכונה', שיש לה אינטרס במתחם בית העלמין.

בשונה ממנו, אני כן אקח חלק בדיון, אני לא אשתתף בפועל בהצבעה וכמיטב ידיעתי, המשנה לראש העיר, סיימון גולדמן שהוא חבר בוועד העמותה, יגזור על עצמו את אותו ניגוד עניינים - **(מדברים יחד)**

מה שאני כן רוצה להגיד בהקשר הזה, מה שחשוב לי להגיד בהקשר הזה, הן טענות לגופו של הסעיף שקשורות למתחם בית העלמין עצמו.

כפי שידוע לך, אבל אולי לא זכור לך אדוני ראש העירייה,

יהודה בן-חמו: זכור לי שפגשתי אותך פעם ראשונה ב'בית שרה' וייצגת את-

גיא בן גל: לא, דווקא לא לשם אני הולך.

מחכה לך כנראה, על השולחן, איפשהו, לא בעדיפות גבוהה – מכתב שאני שלחתי לך לפני כמה וכמה זמן, של דיון שהתקיים בוועדת המשנה לתכנון ובנייה שכבר נכנס למבנה האופרטיבי של חזות בית העלמין, ולפירוט של המבנים הטרומיים שיש שם, שהבנתי שבימים האחרונים הוצבו במתחם.

אני ביקשתי להעביר, כפי שמוקנית לי זכות כזו עפ"י חוק תכנון ובנייה, את הדיון מוועדת המשנה שבה אני רשמית לא חבר – למליאה.

את המליאה, אדוני ראש העירייה, לא כינסת כבר כמעט חצי שנה. לא התקיימה ישיבה של המליאה לתכנון ובנייה, כבר כמעט חצי שנה, ללא קשר לבקשה שלי לקיים עליה דיון.

אני חושב שאם אני, כחבר מועצת עיר שיש לו יומרה ויותר מיומרה, יש לו עניין – הוא בעל עניין אינהרנטי בבית העלמין, ולי אין מושג- אתה מצדין, אדוני המנכ"ל, שאתה מנהל מו"מ מול חברת קדישא – לי כיו"ר עמותת 'מנוחה נכונה' כ"ס, שהתחיל לנהל מגעים ציבוריים מול עיריית כ"ס, עוד הרבה לפני שהוא היה חבר מועצת עיר, אין לי שמץ של מושג מה העירייה מתכננת לעשות שם.

אני יודע את התב"ע עצמה, כי ראיתי את המפות, אבל כל ההתנהלות שם-

אגב, אני לא לבד. אבל אתה יודע, אם אפשר להגיד שעוד מילא, אם התושבים ליד – אז חבר מועצת עיר, שהוא גם בעל עניין עם קבורה אזרחית, לא יודע מה קורה, הגיע זמן לדעתי.

זה מתחם עצום, הוא ישתרע על 150 דונם, הוא הולך לשמש את צרכי הקבורה של העיר הזאת לשניים אולי אפילו שלושה דורות. יש לו השלכות עצומות לטווח ארוך. יש סיכוי שהמתחם האזרחי בו, יהיה המתחם האזרחי הראשון באיזור המרכז שהוא אינו מתחם של בית קברות קיבוצי. ראוי לקיים דיון בנושא הזה, דיון מפורט, דיון שמפרט את כל ההשלכות שלו. וטוב תעשה, אדוני ראש העירייה – אגב, זה לא הפורום המתאים – מליאת הוועדה לתכנון ובניה (כפי שביקשתי ממך לפני שלושה חודשים), תכנס אותה.

יהודה בן-חמו: רינה מעדכנת אותי שכבר היה זימון לישיבה ונדחתה.

גיא בן גל: המליאה בפועל לא כונסה.

לגופו של עניין – זה היה באופן עקיף – לגופו של עניין,

יהודה בן-חמו: בחודש יוני תהיה מליאה.

גיא בן גל: אפילו שאני לא משתתף בהצבעה, אני מוכרח להלין על העובדה שחוזרת כאן

תופעה – הגם שהיא חוקית – שמאפשרת לעירייה להגדיל חוזה של קבלן

מאן-דהוא, ב-50% נוספים אחרי שאושר תב"ר.

זה משהו שאני לצערי לא רואה אותו פעם ראשונה,

יהודה בן-חמו: וגם לא תראה אותו פעם אחרונה גם,

גיא בן גל: לא ברור לי למה זה חוזר על עצמו? זה היה עם הקבלן ג'בר מאייר לפני

מועצה או שתיים, זה חוזר עכשיו עם הקבלן אזרק.

אני אומר בצורה הכי ברורה, אדוני ראש העיר, לעירייה יש סמכות לאשר

(כפי שהיא עושה הערב), ב-50% הגדלה של התב"ר. לא ברור לי למה, היא כל

פעם לא מפספסת וגם עם קבלן ספציפיים, על פניו, בהערכה המקורית של

העלויות.

יהודה בן-חמו: גם לך וגם לבני כברה, נושא בית העלמין – אנחנו לא מתכוונים להיות, לא

חברת קדישא ולא זה, כמו שאמר אייל והוא הסביר את זה דווקא די ברור, אני אחזור על זה עוד פעם.

סמכות הקבורה היא על הרשות המקומית, אחריות אישית – על ראש העיר. אני באתי ואני אומר מעט מאשר אני אומר במליאה – אני ארחיב יותר במליאה.

אני ראיתי שהדברים מתנהלים בצורה כזו, שאנחנו עלולים למצוא את עצמנו בלי אלטרנטיבה למקום קבורה. זה ניהול הצד הכספי של בית העלמין, איך זה יעבור, באיזה הסכם, איך אנחנו נמצא שם וכן הלאה.

מכיוון שראיתי שכך הם פני הדברים, אישרנו פה במועצה, את התקציב להתקדם בפיתוח בית העלמין.

אני שמח לומר לכם שנכון להיום, לשמחתי, יש לנו מקומות קבורה ואנחנו לא נמצאים כרגע בלחץ, אם חלילה יקרה איזשהו אסון – בממוצע השנתי של בערך 400-450 קברים, אנחנו עומדים כרגע בלפחות שנה קדימה. זה היה המצב שאני רציתי להיות בו, כשאני מנהל את המו"מ.

אבי בן חמו: אף על פי שברחבה של 'גאולים' ממשיכים לקבור היום.

יהודה בן-חמו: כן. ונכון להיום, אנחנו מנהלים את המו"מ. לא ארד לפרטים, אני מקווה שזה מובן לכם לחברי העמותה 'מנוחה נכונה', שתצטרכו גם כן להיכנס למו"מ, למרות שאתם חלק מהתב"ע וזה בסדר וכולנו בעד הקבורה החילונית. אבל אתם תצטרכו להיכנס למו"מ על העלויות, על גודל החלקה ועל הכל. זה לא בא כמון מן השמיים, אלא אם כן אתה רוצה להיות ש"ס מס' 2 שתקבל בחינם.

גיא בן גל: תתחילו לנהל מולנו שית. אני כרגע ניזון מהתקשורת, על מה קורה בבית העלמין. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: סליחה, הדיון הזה יהיה במליאה ואני לא מתכוון כרגע, בישיבה פתוחה, לנהל מו"מ אישי עם אחד הצדדים.

גיא בן גל: אני רק רוצה שיירשם בפרוטוקול, שאני נמנע מלהשתתף בהצבעה על הסעיף הזה, מטעמים של ניגוד עניינים.

ד"ר אמיר גבע: אני חייב להגיד שלי יש בעיה מסוג אחר, עם הנושא הזה.

אני לא מכיר את רז אחרק ולא רוצה חלילה לומר מילה רעה כלפיו. אבל יש לי איזושהי טראומה מהשם הזה, שהוא מתחבר לשני שמות נוספים רמונד וג'אבר – לא יודע, השמות האלה אצלי זה סלט. כל הסיפור של עמודי התאורה, עדיין לא קיבל את ההסבר המפורט- לא יודע, השמות האלה-

יהודה בן-חמו: תודה רבה. הבנתי. אז תתנגד.

ד"ר אמיר גבע: אני הולך להתנגד, אבל אני רוצה גם להסביר שאנחנו עדיין ממתניים להסבר המפורט על כל השתלשלות העניינים בנושא הזה; חוות דעת משפטית שצריכה להיות בעניין, וכמובן דו"ח המבקר הפנימי.

עמודי התאורה, עם השמות רמונד, ג'אבר-

רינה פז: אתה לא היית בישיבה. הרי זה עלה באחת הישיבות של וועדת כספים אבל זה הועבר למבקר-

ד"ר אמיר גבע: אבל חוות דעת משפטית לא קיבלתי.

רינה פז: רגע. היה דו"ח מפורט של המבקר, שהוא ביצע בקשר לעמודי התאורה.

ד"ר אמיר גבע: שלא ראינו אותו.

רינה פז: לא ראינו אותו. זה היה בישיבה האחרונה שהיתה בוועדת כספים. זה הועלה ואני שאלתי מדוע אנחנו לא קיבלנו את דו"ח המבקר, כדי לקרוא אותו. ואז בהפתעה נאמר לי, שזה הלך למבקר לבדיקה.

הבדיקה של המבקר, אנחנו נדון בה בשנה הבאה או בעוד שנתיים, כך שבינתיים העניין עומד ולא דנים בו. כי אסור לדון ברגע שהנושא- **(מדברים יחד)** יהודה, היה דו"ח מבקר אז בשביל מה להחזיר את זה לדו"ח ביקורת?

(מדברים יחד)

אבינועם גרנות: אני רציתי לשאול, ושוב בעקבות ההערות שהיו קודם.

כתוב פה "הגדלת היקף העבודות בגן הזכרון", מה, מי, מה מגדילים, למה צריך להגדיל את העבודות, למה זה הולך-

יהודה בן-חמו: אבינועם, בוא אני אגיד לך באופן כללי.

כל עבודה קבלנית מתחילה באומדן. אנחנו באים ואומרים למהנדס הרשות

או לאגף ההנדסה: תכינו לנו אמדן לסלילת כביש, אמדן לגן זכרון, אמדן לבית העלמין.

יש תוך כדי תנועה, התייקרויות. לפעמים אתה גומר את העבודה באמדן, לפעמים קצת פחות, לפעמים יותר. בסמכות מהנדס הרשות להגדיל 25%. מעל לזה, עד 50% זה סמכות המועצה.

קורה לא פעם, שבגלל שתוך כדי תנועה מוסיפים עבודה, אתה רואה שתוך כדי תנועה מתייקרים הדברים. קורים דברים. אתה בא- היית בגן זכרון? אז אנחנו אישרנו בלי הספסלים, בלי-

אייל יוניאן: אבל אתם מבלבלים את הדברים שלא קשורים אחד לשני. זה לא הגדלה של התב"ר. האומדנים הם כמו האומדנים שהיו, רק לצורך הביצוע, במקום לצאת למכרז עכשיו על גן הזכרון ועל בית העלמין, יש לי קבלן קיים. אני יכול להגדיל לו את סוג העבודות הזה ב-50% – שהוא יעשה את העבודה, ואני לא אצטרך לצאת למכרז נוסף על הדבר הזה.

אבינועם גרנות: אני שאלתי מה כוללת ההגדלה?

אייל יוניאן: אז אני אומר, זה מה שצריך להבין. יש הבדל בין להגדיל תב"ר לבין להגדיל מכרז של מישו. האומדנים זה התב"ר. אנחנו הולכים על מכרזים עם קבלני הפיתוח, שהם לא פונקציה של עבודות. הולכים על היקף של 3 מיליון שקל. זה תקופתי. לא יודעים מה סוג העבודות שיהיו, בהכרח. זה לא מכרז נקודתי. זה מכרז מחזורי כזה.

ולכן, הגענו למצב שעד היום הוא עבד במכרז שלו, הוציא את ה-3 מיליון שקל. יש תב"רים שאושרו במועצה, שהם תב"רים לפי האומדנים המקוריים. עכשיו, יש לי יכולת לצאת למכרז ספציפי על העבודות האלה, או להגדיל את המכרז שלו – על-מנת שיכסה את הביצוע. זה ההבדל.

בני כברה: אני חושב שאתה נתת הסבר, אייל, וכאן יש לי בעיה עם העניין הזה, משום שבעצם ההגדלה – בסופו של דבר היא מתבצעת במכרז מסויים, היא מתבצעת לגופו של המכרז.

הוצא מכרז, למשל, לפרוייקט מסויים. זכותו של המהנדס להגדיל לאותו

פרוייקט עוד 25%, זכותה של המועצה להגדיל עד 50%.
אתה לא יכול לקחת ממכרז אחד, לגזור למכרז שני לחלוטין, לעבודות שלא
נוגעות למכרז - הוא גוזר למכרז אחר. הוא גוזר לעבודות אחרות לגמרי,
שלא-

יהודה בן-חמו: לא,

בני כברה: אז ההסבר שלך לא מדוייק. כי אז, יהודה, ראש העיר כשהוא אמר את
הדברים, הדברים היו ברורים.

אייל יוניאן: בני, המכרז שבו זכה רז אחרק לא היה מכרז עבודה ספציפי. הוא היה מכרז
כללי, לעבודות הבאות.

בני כברה: בגן הזכרון,

אייל יוניאן: לא. כללי. לעבודות סלילה, להרחבת כבישים, למדרכות, לשצי"פים ומעגלי
תנועה ברחבי העיר.

הלכנו על מכרז מסגרת. ככה עובדים בעירייה מזה שנים.

דובר: בהיקף של 3 מיליון שקלים,

אייל יוניאן: כן. נתנו לו עבודות שהיו אד-הוק. הוא סיים את המכרז שלו. עכשיו, יש תב"ר
שאושר פה לבית העלמין ולגן הזכרון.

עכשיו, אני יכול לצאת למכרז נקודתי, אם לקחת קבלן ספציפי, או אני יכול
להגדיל לרז אחרק ב-50%. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: מי בעד לאשר את סעיף 7?

הצבעה

בעד: יפתח אלגוב, אהרון זיידנברג, אריה אברהם, אבינועם גרנות, אברהם
מולה, משה אבן חן, טל קוגמן, רינה פז, בני כברה, יהודה בן חמו, יעקב
אוחיון.

נגד: אמיר גבע.

נמנעים: אין.

לא השתתפו בהצבעה - סיימון גולדמן, גיא בן גל ועמוס גבריאלי.

החלטה מס' 306: מאשרים הגדלת חוזה מס' 426/05 עם הקבלן רז אחרק.

9. אישור תב"ר – הכנת תוכנית-אב לאנטנות סלולאריות

בני כברה: במסגרת הנושא של אנטנות סלולריות, אני רוצה לומר, עד היום התנהל מאבק כמעט יומיומי בין העירייה לבין חברות הסלולר, לגבי התקנות של אנטנות סלולריות שלא עפ"י היתר.

אמרתי, עד היום מתנהל כאילו, מאבק גלוי וסמוי בין הרשות לחברות הסלולר, לגבי הקמת אנטנות שלא עפ"י היתר. פעמים העירייה לא נתנה היתר – למרות שהתקיים דיון, הלכו לוועדת ערר. וועדת ערר אשרו – העירייה לא רוצה לחתום, מסיבותיה היא.

הגענו למסקנה, שהמאבק היומיומי הזה, שידה של הרשות היתה על התחזונה בכל המאבק הזה, הן מהבחינה שלא היו אנשי מקצוע בתחום הסלולר, שיכלו לעקוב אחרי התקנות אנטנות – למעט תלונות שהגיעו, מצד אחד.

ומצד שני, הנסיון שלנו להתמודד גם עם האנטנות הקיימות. זאת אומרת, היום בעיר מצויות למעלה מ-70 אנטנות שהן בהיתר, וחלקן הגדול במתחמי מגורים או במקומות שאילו היינו נשאלים היום, או מקיימים דיון לגביהם, היינו פוסלים את המיקום הנוכחי שלהם.

ולכן סברנו שיש מקום וצורך, להכין תוכנית-אב לנושא האנטנות, בשיתוף עם החברות הסלולר. כאשר יקבעו במסגרת התוכנית, אותם מקומות מוסכמים גם על חברות הסלולר וגם על הרשות,

דובר: כמה התב"ר?

בני כברה: התב"ר כולו 50 אלף ₪ לצורך הכנה.

לקחנו הצעות של שתי חברות וישנה חברה שנקראת חב' 'סיגמטק' שהיא מתמחית בתחום הסלולר והיא נתנה לנו הצעה, שהיא מוכנה לגבש את התוכנית הזו ולהכין את תוכנית-האב בגובה של 50 אלף שקל.

תוכנית-האב אמורה להיות תוך חצי שנה. זה באופן כללי.

יהודה בן-חמו: תודה רבה לבני. שאלות, הערות? כמובן שראוי לציין שבני הוא יו"ר של וועדה שמגבשת את תוכנית-האב לאנטנות בעיר.

רינה פז: יש לי שאלה ותזכורת.

בזמנו הוכנה תוכנית-אב להצבת אנטנות ע"י אגף ההנדסה, שאושרה ע"י המועצה או ע"י המליאה.

יהודה בן-חמו: דברים השתנו. זה כל כך נזיל-

רינה פז: דבר שני, התמורה פה זה 50 אלף שקל, לא כולל מע"מ והתנאים.

עכשיו, תנו לי הסבר ליתמורה' הזו? סך של 8% מההכנסות שיצמחו לעירייה בעקבות הטיפול ב-

אריה אברהם: בסעיף מס' 6, בהכנת תוכנית האב להסדרת ה- כתוב "ליווי כל מהלכי העירייה בנושא סלולרי ... מפרסום ... ועד מתי? אין סיום לעניין הזה.

בני כברה: למה אין סיום? כשאני אענה לרינה, אני אתייחס גם לשאלה הזאת.

אריה אברהם: דבר שני, אני ממליץ שאם 50% משלמים מראש עם תחילת העבודה, אז להגדיר ערביות ל-50% - כי חברה יכולה להיעלם. זו חברה בע"מ.

הנושא של 8% שמדברים עליהם פה, שיצמחו לעירייה בעקבות הטיפול.

עד כמה שאני זוכר, כל הנושא של הטיפול באנטנות סלולריות בנושא של המארקטינג שלהם והטיפול בהם, הוא של החברה הכלכלית בכלל? אלא אם כן אני טועה?

דובר: לא.

אריה אברהם: היתה תוכנית-אב של החברה הכלכלית, בנושא של האנטנות הסלולריות, של הריכוז שלהן, וכדאי לבדוק את הנושא הזה – איפה זה עומד בצד הזה של המטרס.

וגם הנושא של ההכנסות לא ברור לי, מאיזה הכנסות יצמחו-

עו"ד עמוס גבריאלי: אני רציתי להעיר תשומת ליבכם, ... ניגוד עניינים, אבל אני מכיר את האיש הזה היכרות אישית, אז אני לא רוצה להשתתף בהצבעה הזאת.

אין לי ניגוד עניינים. לא ייצגתי אותו, לא- אז אני מצהיר לפרוטוקול.

גיא בן גל: מה שאני רוצה לשאול, 1. בני כברה ידידי, האם חברת 'סיגמטקי' יש לה

איזשהו קשר לפורום החברות הסלולריות, או לאחת מהחברות או יש לה מעמד בלתי תלוי? האם הנושא הזה נבדק?
 במידה ולא, אני חושב שלפני שמבצעים התקשרות סופית עם אותה חברה, צריך לבדוק. מדובר בגופים עם לובי עצום ולא מן הנמנע שיש להם גם השפעה על חברות פרטיות, לכאורה בלתי תלויות, מהסוג שבכוונתנו להתקשר איתן.

2. שאלה שניה, המרכיב היזולי פה, הוא ההתקשרות בסכום חד-פעמי של 50 אלף שקלים. המרכיב השני, שאולי קצת נעלם מן העין, הוא באמת אותן 8% של ריטיינר, שהחברה הזו בעצם מבקשת בגין כל הכנסה-

בני כברה: זה לא ריטיינר.

גיא בן גל: זה בעצם תקבול שיינתן לחברה, בעבור כל הכנסה אפשרית בגין האנטנות, בגין מה שציינו פה, שכ"ד, ארנונה, אגרות, היטלי מיסים.

האם אתה או מישו מטעם העירייה, ניהל מו"מ – אני לא קובע כרגע קטיגורית אם 8% זה הרבה או מעט – אבל האם נוהל מו"מ נקודתי בגובה השיעור שהם ציינו, או שזה איזשהו סכום שרירותי ש-

יהודה בן-חמו: תודה רבה. לפני שבני יענה, אני יכול להגיד לך גיא, שלשמחתי חברות הסלולר התעשתו. מה שהצענו להן לפני יותר מעשר שנים, מי שזוכר – יפתח ורינה ועמירם היו אז בוועדה לניגוד עניינים. גם אני הייתי חבר בה, נדמה לי עמירם היה יו"ר. ואז כל ישיבה שהם היו באים לבקש היתר, היינו אומרים להם: תשקיעו פרומיל לאחוז מהפרסום שלכם, בהסברה, תאמינו לי שאין לכם מתנגדים.

לאחרונה, אם שמתם לב, לפני איזה חצי שנה-ארבעה חודשים, היה רעיון משותף (או בסוף שבוע של 'מעריב', או ב'שבע ימים' של 'ידיעות', של כל ארבעת המנכ"לים של החברות, שהם הבינו שהם משנים פאזה.

הם היום מוכנים- היו אצלנו נציגי סלקום – הם מוכנים לבוא, לשכור את האולמות שלנו, להביא את מיטב המרצים, לעשות מרמה של חוג בית בשיחה אחד על אחד, חוגי בית, אודיטוריום, היכל התרבות וכיכר העיר.

דוברת: יהודה, הסברה זאת לא הבעיה היחידה.

יהודה בן-חמו: אני אומר, קודם כל ההסברה ברמה של-

דוברת: אבל ההסברה היא הסברה מטעם, היא לא הסברה אמיתית.

יהודה בן-חמו: לא, לא. תביאי לי מטעמך את מי שאת רוצה, והם ישלמו. הם שינו פאזה.

בני כברה: אין קשר בין התוכנית שהיתה בעבר, לבין התוכנית שמדוברת היום.

אז היתה תוכנית שהעירייה יזמה אותה, בלי הסכמה של חברות הסלולר,

ולכן היא נשארה כאבן שאין לה הופכין.

עכשיו, דבר שני התברר גם היום, שאגף הנדסה לא מסוגל לבנות תוכנית

כזאת, משום שמדובר בעצם בכמה פרמטרים שצריך לקחת אותם בחשבון.

אם זה רמת קרינה, פיזור קרינה, כל הדברים הללו חייבים להיעשות ע"י גוף

מקצועי. זאת אומרת, אני לא יכול לקבוע שעל בניין העירייה תוקם אנטנה,

בלי שאני יודע מה טווח האנטנה ומה טווח השידור שלה ולאן היא מגיעה.

(מדברים יחד)

ההבדל היום, שמדובר בתוכנית שצריכה להתקבל בהסכמה.

עכשיו, אם מישהו מדבר על הסכום – הרי מדובר שם-אני לא רוצה להיכנס

לכל הפריטים שישנם שם. אני אכנס לשני מספרים בלבד: 50 אלף ש"ח ו-8%

בלבד.

כל הפריטים האחרים זה עניין של חוזה בכלל. המסמך לא נדון בכלל. מה

שנדון כרגע, בסה"כ הכנת תוכנית-אב שאין לה קשר עם הדברים האחרים.

אחרי שאתה בונה תוכנית-אב, יש צורך לטפל בהעתקה של האנטנות הישנות.

על ההעתקה הזאת, הם רוצים דמי עמלה. אנחנו יכולים לעשות את זה לבד,

אנחנו יכולים לשכור שירותים- **(מדברים יחד)**

אני מדבר על תוכנית-האב, כי היום זה המהלך שהולכים. לבנות תוכנית-אב

בהסכמה, שאומרת: הזאת האנטנות הישנות. נקודה. אתה מבין עכשיו?

אריה אברהם: עכשיו אני מבין פחות ממקודם.

בני כברה: אז אני אומר עוד פעם, במשפט מסכם.

תוכנית-האב באה להתמודד גם עם אנטנות קיימות, לא רק תוכנית עתידית

לאנטנות עתידיות, אלא קבענו שני עקרונות-

אריה אברהם: קבענו שנשים אנטנה מעל בניין העירייה. יש בניין שם. עכשיו, איך תשכנע את

סלקום להעביר את האנטנה מפה לפה?

בני כברה: זה תפקיד החברה. לא נכנס לשאלה הזאת, (מדברים יחד)

אריה אברהם: החברה הזו מסוגלת לעשות את זה?

בני כברה: כן, כן, אחרת הוא לא מקבל שקל אחד. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: חברים, תודה רבה. סעיף 9 אפשר לאשר פה אחד? (הנוכחים מאשרים).

בני כברה: רבותי, שימו לב, אתם לא חייבים לאשר שינוי נוסף. כל הבקשה כאן, היא

אישור תב"ר של 50 אלף ₪ לצורך הכנת תוכנית-אב.

יהודה בן-חמו: רק מה שעל סדר היום. הם הגישו נייר שכולל את ההצעה הכוללת. אנחנו

מאשרים רק את ה-50 אלף שקל. אני מבקש לציין לפרוטוקול שעמוס

גבריאלי לא משתתף בהצבעה.

אייל יוניאן: רגע, אני מציע 100 לא 50. כי זה לא כולל מע"מ, דבר אחד.

דבר שני, יש שם את ה-8% שלא כימתו אותם בכסף. נביא עוד פעם הגדלה,

יגידו לי 'לא ידעת-'

דובר: רגע, רגע, אתה עכשיו אומר לי ש... 8% (מדברים יחד)

אייל יוניאן: אני לא אמרתי שסגרנו. אנחנו מנהלים מו"מ, בואו, הכסף לא הולך לכיס

שלי. 8% לחודש בשנה, זה מקובל לשלם על הכנסה שהגדלת חודש בשנה, כמו

שמשלמים בשכירות.

ניהלנו מו"מ בתחילת הקדנציה, בני לפני עוד – אני בשנתיים האחרונות – עם

שתי חברות. עם אחת מהן כבר היה סיכום, וזה היה האחוזים פחות או יותר,

שהגענו אליהם.

הכוונה היא, שאתה מגדיל את הכנסות העירייה, מעבר למה שקיים היום –

אתה משלם לו חודש בשנה ל-18 חודשים, זה מקובל. (מדברים יחד)

חבריה, אתם לא מאשרים היום את ההסכם. מאשרים מסגרת של תב"ר.

אנחנו הבאנו משהו שיהיה אינדיקציה, לצורך התב"ר. ההסכם עדיין לא

נכרת. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: חברים, את היתרה נביא לדיון נוסף. מי בעד לאשר את סעיף 9? (נערכת

הצבעה, למעט עמוס גבריאל)

אייל יוניאן: 60 אלף שקל (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: בעד – פה אחד למעט עמוס.

החלטה מס' 307: מאשרים תב"ר ע"ס 60,000 ₪ לצורך הכנת תוכנית אב לאנטנות

סולריות.

10. פתיחת חשבון בנק בבנק ירושלים ובבנק איגוד

אבי בן חמו: אנחנו מבקשים לפתוח שני חשבונות בנקים: אחד בבנק ירושלים ואחד בבנק איגוד.

אנחנו מנהלים היום מו"מ עם כל הבנקים, להפחתת עלות, ריביות, קבלת ריביות- (מדברים יחד) קבלת ריביות זכות גבוהות יותר, ואנחנו מבקשים לצרכי גמישות, לפתוח את שני החשבונות בבנקים האלה.

אריה אברהם: מה יהיה היקף האשראי שם?

אבי בן חמו: כרגע אנחנו לא קובעים.

במסגרת וועדת השקעות ניתן דיווח. אין לנו היום אשראי, היום אנחנו ביתרת זכות בכל הבנקים. זה רק שיהיה יותר נוח וגמיש לנהל מו"מ ולקבל את התנאים הכי טובים. (מדברים יחד)

אייל יוניאן: יש ועדת השקעות בעירייה, שיהודה מינה, חברים בה, אמיר גבע, דדי לדרמן אבי בן חמו, סנדרוביץ ואני, שבעצם המטרה להטוות כלים ופרמטרים איך להשקיע את הכספים. אנחנו היום עם יתרות כספים בבנקים – שצריך להשקיע אותם.

מה שהיה בוועדה הקודמת, זה בעצם שהותווה באיזה סוגי השקעות אנחנו יכולים להשקיע, במה כדאי. אמיר הוביל שם קו מסויים של השקעות יותר שמרניות, ובמסגרת זו הוועדה החליטה שאנחנו ננהל מו"מ עם הבנקים, לעשות שופינג ולקבל אחוזים יותר גבוהים, ואבי כדי להגדיל את יכולת

המיקוח שלו – פותח חשבון בבנקים נוספים, כדי לאיים על הבנקים הקיימים.

אריה אברהם: זה לא גול עצמי? אם נעבור עם עוד שני בנקים – אנחנו מפחיתים את הפעילות בשלושת הבנקים שאנחנו עובדים איתם?
 אייל יוניאן: הכוונה היא, לרכז את כל הכסף בבנק שיתן- (מדברים יחד)
 אבי בן חמו: היום אנחנו עובדים כמעט עם כל הבנקים-
 יהודה בן-חמו: תודה אבי. אפשר לאשר את סעיף 10? (הנוכחים מאשרים)

החלטה מס' 308: מחליטים לאשר פתיחת חשבון בנק בבנק ירושלים ובבנק איגוד.

11. אישור הלוואה ע"ס 17,000,000 ₪ למיחזור הלוואות יקרות, כולל שיעבוד הכנסות

לבנק לאומי

אבי בן חמו: זו בעצם הלוואה חדשה אבל זה מחזור כסף קיים. מצורפת פה טבלה, ואתם יכולים לראות שבעצם במחזור הקיים, אנחנו נרוויח שני דברים. נרוויח הן ברמה התקציבית, שהחזר השנתי שלנו ירד בכמיליון שקל. יכולים לראות שהחזר השנתי היום, על כסף קיים הוא 2.589 מיליון, לעומת החזר שנתי משוער – 1.496 מיליון ועוד 191 אלף שקל שזה החזר השנתי הנוסף על פני ההיוון.

החסכון המשוער של דמי ההיוון ל-15 שנה, יש תחשיב שמראה על 4.439 מיליון.

בעצם מה שאנחנו הולכים לעשות, זה לקחת שלוש הלוואות קיימות פלוס החזר של פרעון מוקדם, ולהמיר אותם בהלוואה קיימת היום, שהחזר יהיה נמוך יותר ואנחנו נרוויח כסף.

אתם יכולים לראות שהריבית על ההלוואות הקיימות, הישנות, היא שתיים – 7.4% ואחד – 7.5%.

הנייר פה הוכן על 5.1%, למרות שלהיום, בגלל שלקח זמן עד שמשרד הפנים יאשר לנו (אנחנו כפופים למתן אישור משרד הפנים), היום הריבית המשוערת

שאנחנו הולכים לקבל, היא 5.18% אבל עדיין נרוויח כסף.

צריך לעדכן את הטבלה הזאת ברמה מספרית-

אייל יוניאן: כמה אנחנו מקבלים על פק"מ היום?

אבי בן חמו: עד לפני חודש, היינו מקבלים על פק"מ 4.59%, והיום הריביות האחרונות זה

בין 5.2% ל-5.24%, וזה אחרי שופינג שאני עושה מול כל הבנקים- **(מדברים**

יחד)

אני לא מפסיק לעשות כל יום שופינג עם כל הבנקים. אני מניח שמנהלי הסניפים כבר לא כל כך אוהבים אותי פה, אבל זה עלה ל-5.24%, זה רווח ריאלי לא מועט, על סכום של כ-125 מיליון שקל שיש לנו ביתרות זכות בבנקים היום.

אז זה בעצם הלוואה חדשה, אבל כיסוי של כמה הלוואות קודמות – אז זה

בעצם כסף בכסף. זה רק קטע מימוני.

אבינועם גרנות: אתה שובר שלוש הלוואות באמצע התקופה, אין על זה קנסות?

אבי בן חמו: אמרתי, עם עמלת פרעון המקודם, אנחנו עדיין מרוויחים את הכסף.

זה כרגע נייר, as is. אנחנו במקביל, לנהל מו"מ להפחית את עמלת הפרעון המוקדם.

לשאלתך, אנחנו מנסים לבחון עוד- אנחנו מגישים נייר למשרד הפנים, אחרי זה זה עובר לאישור משרד האוצר. כרגע, על שלושת הלוואות יש לנו אישור של משרד הפנים והחשב, והנייר הזה נמצא אצל הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אפשר לאשר את סעיף 11? **(הנוכחים מאשרים פה אחד)**

החלטה מס' 309: מאשרים הלוואה ע"ס 17,000,000 ₪ למיחזור הלוואות יקרות, כולל

שיעבוד הכנסות לבנק לאומי.

12. מינוי עו"ד יעקב אוחיון כיו"ר הוועדה "קהילה נגישה", במקומו של גיא**בן גל;**

יהודה בן-חמו: (מדברים יחד) אפשר לאשר את זה פה אחד? בהזדמנות הזו, אני באמת רוצה להודות לגיא על העבודה הברוכה שנעשתה על-ידו וע"י הוועדה. גיא ממשיך להיות חבר בוועדה ואני סמוך ובטוח שיהיה שיתוף פעולה יוצא מגדר הרגיל.

אומרים לי פה 'לקהילה נגישה'. ומציינים לי פה שביקשת להגיב לדו"ח המבקר – אז תגיב על דו"ח המבקר על התקופה שהיית. מקובל עלי.

תודה לגיא, ואני בטוח שימשיכו להיות שיתופי פעולה. קובי בבקשה,

עו"ד יעקב אוחיון: אני אמרתי שהשינוי של השם, הוא לא סמנטי, משום שהחוק מדבר על נגישות ולא נגישות פיזית. זה נגישות בכל התחומים: לשירותי הפנאי, החברה, תרבות – קהילה נגישה זה מוסד, זה מודל בינלאומי לנגישות נכים ובהרבה רשויות מאמצים את המודל הזה. ובדרך כלל הרכז של הקהילה הנגישה בכל רשות, הוא דווקא עובד בכיר של אגף הרווחה ולא מישהו שמתעסק רק בהיבטים הפיזיים של הנגישות.

ההיבטים הפיזיים הם לא חזות הכל. בנגישות – וגם החוק אומר את זה, ועוד מעט התקנות ייכנסו לתוקף אז בכלל יכניסו את הרשות לסד של זמן וגם, הייתי אומר, לתקציבים לא מעטים בעניין הזה. ואני מקווה שהוועדה הזאת תוביל תוכנית-אב לנגישות, ואנחנו נוכל לדאוג לצרכים של האוכלוסיה של האנשים עם המוגבליות.

החלטה מס' 310: מאשרים את מינוי עו"ד יעקב אוחיון כיו"ר הוועדה "קהילה נגישה"
במקומו של גיא בן גל.

13. תיקון החלטת מועצה מס' 297 מיום 30.4.06 – תב"ר לשדרוג המע"ש

אייל יוניאן: דיברתי על זה מקודם, אישרנו את המע"ש בישיבת המועצה הקודמת. היה רשום שם רק ביטוח לאומי, אני אבקש להוסיף "ו/או השבחה".

יהודה בן-חמו: אפשר לאשר סעיף 13 פה אחד? (הנוכחים מאשרים)

החלטה מס' 311: מאשרים תיקון החלטת מועצה מס' 297 מיום 30/04/06 – תב"ר לשדרוג המע"ש כדלקמן:
מימון: 80% קרן שלם וביטוח לאומי ו/או השבחה

8. דיון, לבקשת שבעה חברי מועצה, בנושא "מניעת ניגוד עניינים של

נבחר ציבור

ברשויות המקומיות"

יהודה בן-חמו: גיא, את ההודעה שלך נדחה לישיבה הבאה. גיא ישנה מחלוקת משפטית בינך

לבין בתיה. (מדברים יחד)

אנחנו חוזרים לסעיף 8. (מדברים יחד) שמונה חברי מועצה הגישו בקשה

לדיון בנושא של ניגוד עניינים.

בטרם נעביר את זכות הדיבור לאחד מהשמונה או כל השמונה או חלק

מהשמונה, דברי רקע והסבר של היועצת המשפטית בתיה בראף.

עו"ד בתיה בראף: אז לפני שאני אתייחס להצעה עצמה, שבהחלט יש מה לומר לגביה

במישור המשפטי, אני רק רוצה להזכיר לכם שבתחילת הקדנציה, בישיבת

המועצה הראשונה כשהתכנסנו בהיכל התרבות, הדלת הראשונה שנפתחה

לכם כחברי מועצה, היתה בליווי של הרצאה על הכלל בדבר ניגוד עניינים של

חברי מועצה, כשניסיתי לעשות את מיטבי כדי להסביר לכם במה דברים

אמורים, ובנוסף לכך קיבל כל אחד מחברי המועצה (כך אני מניחה), את

החוברת הזאת לגבי כללי אתיקה של נבחר ציבור.

ואי לכך, לפחות סברנו שהדברים הם ברורים ונהוגים ואכן מיושמים.

אבל לפני שנתייחס לדברים שההצעה כאן מבקשת לפרט, מחובתי להסביר

לכם שאין דבר שנקרא 'ניגוד עניינים קולקטיבי', משום שמעצם היותו של

הכלל, בדבר איסור ניגוד עניינים והחובה שמוטלת על כל אחד כנבחר ציבור,

בעניין ניגוד עניינים – הרי שכל אחד, בעצם, בוחן את עצמו בסיטואציה מסויימת, כשבעצם מגיעים לסיטואציה הזאת.

ולכן, הימנעות קודמת כפי שההצעה הזאת מבקשת מכם להתאחד סביבה, יכולה למעשה, להוביל למצב שבעצם במהלך הישיבה כאן הועלה. לדוגמא, כולנו או רובינו מחזיקים במכשירים סלולריים, וחלק מחזיקים בפלאפון וחלק מחזיקים באורנג' וכו', ויכולה להיות ישיבה ודיון במועצה בנושא של אחת החברות הסלולריות האלה – ונשאלת השאלה, האם אני כחבר מועצה, מעצם היותי מחזיק במכשיר זה או אחר, מנוע מלהשתתף בדיון הזה? הרי יש לי עניין?

או אם אני אב לילד שנמצא בגן ילדים, או נמצא במעון יום – מנוע מלהשתתף בדיון של הקצאת מקרקעין לאותו מעון יום?

ואז אנחנו יכולים, למעשה, להגיע למסקנה שבכל דבר שנדון כאן במועצה או באחת מוועדותיה, הרי לנו כאזרח – ויותר מכך, כחבר מועצה – יש נגיעה כלשהי. והאם הנגיעה הזאת, עולה לכדי הימנעות? עולה לכדי ניגוד עניינים? וזאת השאלה שצריכים להעלות בזמן אמת, כשהנושא אכן עולה.

כי התשובה לכך, והשאלה היתה בעצם שאלה היפוטטית, משום שהתשובה לכך, שעצם היותי מחזיק במכשיר סלולרי כלשהו, לא אומר שאני צריך להימנע מלהשתתף בדיון לגבי אותה חברה וכנ"ל לגבי אותו גן ילדים.

ולכן, הדוגמא שהבאתי לכם היא דוגמא שמנסה לשקף את המומנטום שבו יש לבחון את ניגוד העניינים, שאין לבוא ולומר: אם אני כרגע אצהיר הצהרה כלשהי לגבי חברה שבבעלותי או לגבי קרוב משפחה, האם ההצהרה הזאת באמת תחזיר ותהיה בתוקף, בזמן שיהיה דיון כלשהו? אנחנו לא יודעים כרגע, כי אנחנו לא יודעים מראש מה הדיונים ומה עולה לסדר הדיון הציבורי ואיך הדברים מנותחים. ולכן, בזמן אמת, ברגע שהנושא הזה עולה, מחובתו האישית של נבחר הציבור לבוא ולומר את הדברים, להתריע, והוא השוטר של עצמו. לא אנחנו השוטרים שלו.

ולכן, כל הנושא של הסנקציות הוא כל כך חמור, משום שמי שלא עשה זאת

– צפוי לסנקציות שקובעים הכללים, וכרגע אני לא אכנס לכך. ואם אתם תרצו, אני מוכנה לחזור ולפרט את הכללים. אולי, ולו למען הסדר הטוב אפילו, נצלם לכם אותם.

אבל לא מדובר כאן, לא בנושא קולקטיבי ולא בהכללה גורפת, משום שאנחנו אף פעם לא יודעים באיזו רמה של דיון ולצורך מה, הנושאים יעלו.

הנקודה הכי מרכזית שאותה אני רוצה להביא לכם במישור המשפטי, וחשוב שתדעו, שהמחוקק וגם ההלכה הפסוקה, לאורך כל הדרך מנסה ככל שביכולתה שלא תהיה הימנעות גורפת. שלא תהיה הימנעות מוחלטות, שלא תהיה הימנעות כללית – שאנשים טובים שיכולים לבוא ולסייע, כנבחרים ציבור, מלקחת חלק כתוצאה מזה שהם עסקנים, ושהם נוטלים חלק בחברות, ושהם מייצגים ושהם עו"ד או אדריכלים או רו"ח.

להיפך, הכוונה היא לעודד את המקצועות האלה כדי לקחת חלק פעיל, גם במינהל הציבורי. ולכן, ככל שתהיה הימנעות כזאת, היא צריכה להיות נקודתית. הנטרול צריך להיות רק לצורך אותה הצבעה נקודתית – לגבי אותו קבלן שאולי אתה מייצג אותו, או שאולי אתה חבר שלו. אבל עצם העובדה שעו"ד כפר-סבאי, אם הוא כאן חבר מועצה ומייצג לקוחות בכ"ס? מה, הוא יבוא ויספר כאן לכל חברי המועצה מיהם הלקוחות שלו? זה לא רלוונטי לצורך ניגוד העניינים. לכשיבוא הנושא של לקוח שלו לשולחן הדיונים, בכל סיטואציה רלוונטית, הרי שמחובתו האישית מכוח הכללים של ניגוד עניינים, לומר את הדברים ולהימנע מהצבעה.

למעשה, הואריאציות השונות של ניגוד העניינים, הן מאוד מגוונות. ורק על-מנת להמחיש את הנושא הזה, זה לא רק ניגוד עניינים אישי שלך, של קרובי משפחתך. אתה יכול, בעצם, לקחת חלק מאוד מינורי כשותף לתאגיד כלשהו, ואפילו אם יש לך 5% בהון הרווחים של אותו תאגיד, או ש-10% בהון המניות של אותו תאגיד, אתה מנוע מלקחת חלק בהצבעה.

ולכן הדברים צריכים להיבחן לגופו של עניין ובזמן אמת. אתה לא יכול לבוא, ומראש להצהיר או לקבל גושפנקא או חותמת על ניגוד עניינים

לכשיהיה. (מדברים יחד)

זה לא דבר ערכי, זה דבר אבסולוטי. לא ערכי לחלוטין. יש כלל בדבר ניגוד עניינים, שאומץ הן בכללי האתיקה של נבחרי הציבור והן במסגרת החקיקה, ולשונו – למרות שהוא רק כלל, הוא כדברי חוק. והכלל הזה, אם אתם לא זוכרים אותו – אני אצלם לכם אותו.

יש סיטואציות מאוד ספציפיות. זה לא עפ"י צו מצפונך, זו חובתך עפ"י דין שלא לקחת חלק בדיונים כאלה. אבל אתה לא יכול מראש לדעת, ומראש להצהיר על כל סיטואציה שאתה כאזרח או כנבחר ציבור, לוקח בה חלק בחיי היומיום. כי הסיטואציות הן רבות ומגוונות ומאוד עשירות. ולכן, אי אפשר לשים 'שלייקס' מראש.

זה דבר שצריך לנבוע כתוצאה מדיון, כתוצאה מנושא שעומד לדיון, וכל אחד צריך לראות את עצמו בזמן אמת, האם יש לו נגיעה כלשהי, ולמצוא לנכון להתריע.

אחרי שנתתי את ההקדמה הזאת, אני חושבת שברור מראש, בעצם, שהנפקות הישימה של ההצעה הזאת היא איננה ישימה. משום שגם אם כל אחד יבוא ויספר במה הוא נוטל חלק, ואיזה תאגידיים ברשותו ומה הלקוחות שלו – זה עדיין לא אומר מאומה, לעניין הנושאים שיעמדו על סדר יומה הציבורי של וועדה זו או אחרת.

גיא בן גל: אבל אמרו שכל אותם חברים – זולת אותו אדם שיצהיר על ניגודי עניינים אפשריים מבחינתו, ידעו במה עשויים להיות ניגודי עניינים. **(מדברים יחד)** ועוד איך יש ניגוד עניינים פוטנציאלי.

בני כברה: סליחה, אתה מבקש להעלות נושא עתידי. אני רוצה לומר לך, **(מדברים יחד)**

גיא בן גל: רק להבין, אנחנו דנים בהצעה של השבעה חברים, או בהצעה ש-

עו"ד בתיה בראף: לא, זו סקירה כללית.

גיא בן גל: מה על סדר היום?

בני כברה: גם ההצעה שלך מיותרת, וגם ההצעה שלה מיותרת. **(מדברים יחד)**

עו"ד בתיה בראף: אין, מה שנקרא ניגוד עניינים עתידי, לאור הפסיקה שקבעה והמשיכה

בכך עד לביהמ"ש העליון, שלדוגמא עו"ד מקומי, כביכול מנוע מלהשתתף הן
כחבר מועצה והן בחבר וועדה מקומית. אבל הפסיקה קבעה שלא כן הדבר.
המניעות תהיה רק לאותה סיטואציה. עצם העובדה שהוא עו"ד, ושהוא
מייצג לקוחות שמטבע הדברים יהיו להם דברים כנגד הרשות המקומית או
כנגד הוועדה לתכנון ובנייה – אין בכך די, כדי למנוע ממנו מלהיות חבר
מועצה, חבר וועדה. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: אני מבקש, תרשמו את השאלות – היא כרגע נותנת סקירה, לאחר מכן
תקבלו תשובות. בתיה, תמשיכי בבקשה.

עו"ד בתיה בראף: המשמעות של הצהרה כזאת, או של דקלרציה כלשהי של כל אחד, מה
הוא עושה – הוא כאילו שהוא מסכים לאמץ את הוראת החוק, בדבר ניגוד
עניינים. זה כל מה שנאמר. וברור, הרי לא צריך דקלרציה כזאת.

אבינועם גרנות: למי זה ברור?

עו"ד בתיה בראף: יש חוק במדינת ישראל, יש (מדברים יחד) כללי מנהל ואושיות המשפט
הוא, שחוק במדינת ישראל או הוראה או תקנה או דין, שמשמעותו כחוק,
שהוא בנחלת ובחזקת ידיעת הכלל. ועצם אי ידיעת החוק עצמו, איננה
פוטרת ולכן לא צריכים להצהיר מראש שמאמצים הוראת חוק.

זה לעניין אמירה כללית בנושא הזה. ואם תרצו, אני אחזור על הנושאים
הספציפיים, מתי יכול להיקלע כל אחד מנבחרי הציבור, למצב של ניגוד
עניינים. יש רשימה מאוד מפורטת. היא לא רשימה כוללת, אבל בהחלט
ממחישה דוגמאות.

יהודה בן-חמו: שאלות בבקשה. מבין מגישי ההצעה קודם כל.

עו"ד יעקב אוהיון: אני אחד ממגישי הבקשה, והיא באה ונולדה בעקבות ההצעה לסדר של
שני חברים פה.

אילולי לא הייתי מוצא בהצעה לסדר, הייתי אומר, מוסר כפול – פסיחה על
הסעיף של 'נאה דורש, נאה מקיים' וטובל עם שרץ בידו – אז אולי היינו
באמת פוסחים על הסעיפים ומתייחסים להצעה כהצעה היתולית. כמו הצעה
לחייב את חברי המועצה, לתת דו"ח הצהרת הון גם אם לא קמה להם חובה

כזאת. אני אפרש למה אני מתכוון.

ההצעה הזאת נולדה – שימי לב לסמיכות התאריכים – היא הוגשה ב-2 לאפריל 2006. היא הוגשה כמה ימים לאחר חליפת מכתבים וחוות דעת בין מבקר העירייה לבין חבר מועצת העיר, ד"ר אמיר גבע, בדבר חשד לכאורה, לניגוד עניינים בפעילותו כחבר מועצה.

חוות הדעת של מבקר העירייה בנושאים האלו, שהוא נדרש לסוגיה, נשלחה ב-16 למרץ, היה מכתב מאשר של ד"ר אמיר גבע ופתאום-

דובר : מאיפה יש לך את המכתב הזה, ...

עו"ד יעקב אוחיון : אל תפריע לי.

רינה פז : זו הדלפה, נו, מה יש. מישהו הדליף את המכתב לכתבת.

עו"ד יעקב אוחיון : בואו נתייחס לעניין, ולא אם קיים מכתב כזה או אחר שאין בו שום סודיות של חליפת מכתבים. יש פה שקיפות, יש פה גילוי נאות. אין כאן שום עניין של סודיות. הייתי מציע לך להתרכז בעיקר ולא אם המכתב בא אל ידי, כן או לא.

והסמיכות היא סמיכות של כמה ימים, וזה לא יד המקרה.

הוא שאמרתי 'טובל ושרץ בידו', כי ההצעה לסדר הזאת, נועדה להכשיר **(מדברים יחד)** כקליפת האגוז נאמר, שמבקר העירייה נדרש לסוגיה הזאת של ניגוד עניינים של ד"ר אמיר גבע, בשני עניינים.

בהתקשרות החוזית של החברה הכלכלית עם חברת הפרסום 'פריור',

גיא בן גל : אגב, מישהו פנה אל המבקר-

עו"ד יעקב אוחיון : סליחה, אל תפריע לי.

ובמרכז התקשורת השיווקית של העירייה. לשני העניינים האלו, בוא נאמר, שיש מסכת עובדתית שאף אחד לא חולק עליה.

אין מחלוקת, שד"ר אמיר גבע יש לו 30% בהון המניות של חב' 'פריור' שזו חברת פרסום.

רינה פז : אבל למה אנחנו צריכים לדעת מה שיש לאמיר גבע בחברת פריור?

עו"ד יעקב אוחיון : הוא הרי גם נתן לך דו"ח שאת יודעת ממנו-

- רינה פז : אני לא יודעת שום דו"ח,
- גיא בן גל : זו גם החברה שאתה שכרת, כשרצת לרשות העיר. נכון קובי, אם אני זוכר נכון?
- רינה פז : סליחה, כמו שבתיה הסבירה – כניגוד, לא צריך להודיע מי ומה. ברצינות, אני אומרת, כמו שאומרים : נאה דורש, נאה מקיים.
- אותי לא מעניין מה יש לאמיר גבע בחב' פריור, כמו שלא מעניין אותי, באיזה חברה אתה עובד.
- יהודה בן-חמו: סליחה, רינה, עם כל הכבוד. אדם מדבר כרגע, בזכות דיבור. **(מדברים יחד)**
- רינה פז : לא, אבל יש דברים, אולי זה צנעת הפרט-
- גיא בן גל : רינה, זה לא צנעת הפרט, מכיוון שבעקבות ההצעה לסדר, שולחה הצהרה ניגוד עניינים של ד"ר אמיר גבע, שהופצה לכל חברי המועצה. **(מדברים יחד)**
- יהודה בן-חמו: רינה, עם כל הכבוד, אם אמיר גבע לא היה פה וגיא בן גל לא היה פה, לא הייתי נותן להגיד את הדברים. מכיוון שזה דיון פתוח, 8 חברים ביקשו. אגיד את הדברים, אני מספיק בוגר בשביל לענות לו. **(מדברים יחד)**
- עו"ד יעקב אוחיון : לידיעתה של רינה פז, זה לא מידע שחלצתי אותו בעקבות איזה חקירות או דרישות, אלא זה מכתב הצהרת ניגוד עניינים שהגיש ד"ר אמיר גבע עצמו, בעקבות הצעה לסדר, שנכתב לעוה"ד קרן קדמי – הגיע אלינו ב-3.4.2006 ומכותבים בהעתקים : יהודה בן חמו, ראש העיר; מנכ"ל העירייה; חברי מועצת העיר ומבקר העירייה.
- כך שהמידע הזה נהפך לגלוי ונחלת הכלל, ע"י מי שנוגע בדבר.
- בסעיף 2, אני רוצה להגיד לך – את קוראת את ההצעה לסדר, ולא קוראת את ההצהרת ניגוד עניינים.
- דובר : קובי תמשיך בלוגיקה שלך. כל ההערות האלה מיותרות.
- עו"ד יעקב אוחיון : כן, אני רואה שהן מיועדות, אבל הן נועדו להסיח את הדעת.
- רינה פז : לא, אני לא רוצה להסב שום דעת. אני פשוט אומרת מה שאני חושבת-
- עו"ד יעקב אוחיון : רינה, לידיעתך בסעיף 2 ל... של הנוגע בדבר כתוב: "בהתאם להוראות סעיף זה, הריני מצהיר, הואיל ואני מחזיק בעקיפין ב-30% ממניותיה של חב'

פריור" וכו', הוא הצהיר את זה – והמידע נהפך לנחלת הכלל, והוא לא פרי חקירה ודרישה, והוא גם בעיתונות. **(מדברים יחד)** יהודה, אני מבקש שלא יפריעו לי.

אני פתחתי ואמרתי, שהתכלית של הבקשה של החברים – לפחות שלי – כשמגישים שני חברי מועצה הצעה לסדר בנושא מסויים, ולפחות אחד מהם חוטא במשהו, ולכאורה באים להציג לנו מישהו שהם שומרי המוסר, אברי שלטון החוק, המינהל התקין וטוהר המידות, אז מחובתי כחבר מועצה, להעמיד דברים על דיוקם ואת העובדות לאמיתן.

אני לא ראיתי חבר מועצה אחר שחטא. לעומת זאת, לפחות אחד מחברי המועצה חטא לכאורה במצב של ניגוד עניינים. אז היום – תראו אפילו, מה כתוב בהצעה לסדר שלהם: "חברי המועצה יכולים להיעזר בוועדה המייעצת..." וכיוצא בזה וכיוצא בזה. והם מדברים על ניגוד עניינים היפוטי שנושא פני עתיד, אבל הם שכחו להתייחס לניגוד העניינים שנשא פני עבר, ובזמן אמת.

ד"ר אמיר גבע: שנינו הגשנו תצהירים.

עו"ד יעקב אוחיון: סליחה, למה אתה חייב להגיב לכל דבר.

יהודה בן-חמו: סליחה, עם כל הכבוד, אמיר גבע, תרשום את הדברים, זה ייראה יותר רציני.

תקבל זכות דיבור. **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוחיון: רבותי, אני רוצה להזכיר לאנשים שלחבר מועצה אסור ליהנות מהכנסות מהעירייה ואסור לו ליהנות משכר. ובמכרז שירותי הפרסום של העירייה, עם כל הכבוד, החברה שיש לך 30% קיבלה אלפי שקלים – אתה יודע מה, מדובר שם אפילו ב'ללא תמורה'. לא רק בתמורה. וקיבלה, לא חשוב שאתה תגיד שזה חלק שולי – זה תירוצים ילדותיים, שזה חלק שולי. זה כאילו שאדם יעשה משהו, ויגיד 'לא, זה רק 1,000 שקל, זה לא הרבה'. זה לא חשוב. הדין של אלפי שקלים זה דין, דין פרוטה כדין מאה ואסור לחבר מועצה ליהנות, במישרין או בעקיפין, מהכנסות מהעירייה, עם כל הכבוד.

זה לעניין החברה הכלכלית. **(מדברים יחד)**

סליחה, אתה לא יכול ליהנות וגם אם לא היית, היית צריך להפסיק את זה מיד. ובמכרז של התקשורת השיווקית, שהיו שני –

ד"ר אמיר גבע: אין לך מושג **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוחיון: סליחה, במכרז של התקשורת השיווקית, שהיו שני מציעים בלבד-

(צועקים ומדברים יחד)

עו"ד יעקב אוחיון: אני רוצה לקבוע קטיגורית, בין אם שכירת שירותי הפרסום נעשה ישירות כניהול שוטף ע"י מנכ"ל החברה הכלכלית-

יהודה בן-חמו: קובי, סליחה רגע - **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוחיון: ובין אם לא, הוא לא ... היה לקבל הכנסות מהעירייה. נקודה.

יהודה בן-חמו: תעצור רגע. אמיר וגיא, אני אומר לכם-

ד"ר אמיר גבע: אבל אי אפשר להשתמש **(מדברים יחד)** לא נעשתה בדיקה בחברה הכלכלית- יהודה בן-חמו: סליחה, עם כל הכבוד, אני בא ואומר, אין פה שום משפט ציבורי. אין פה שום עליהם.

ד"ר אמיר גבע: מצידו של קובי **(מדברים יחד)**

יהודה בן-חמו: סליחה, אמיר, עם כל הכבוד, מתקיים פה דיון לבקשת 8 חברי מועצה. אנחנו נקיים את הדיון. אנחנו כולנו מספיק מבוגרים בשביל להתמודד כל אחד עם הטענות של חברו. כל אחד יגיד את טענותיו כל אחד יגיד את מה שהוא חושב. אני לא מבין למה אתה מתרעם פה שיש משפט ציבורי.

אני יכול להתחבר לדבר אחד, בדבר אחד בלבד- לא מעניין את הסבתא שלי כמה אחוזים יש לך, והלוואי ויהיה לך כמה שיותר. זה לא מעניין אותי. מעניין אותי רק דבר אחד, היה תמוהה בעיני רק דבר אחד: כשבאים שני חברי מועצה ובאים להגיש הצעה לסדר – בלי לנקוב בשמות, בלי להצביע על אנשים – אבל כביכול ששני הצדיקים בסדום נמצאים רק- **(מדברים יחד)** זה מה שהשתמע מהאווירה, ובהצעה הראשונה, בחזקת 'אל תשים מכשול בפני עיוור' הבאנו את עו"ד בתיה בראף שתיתן את ההרצאה הראשונה במועצה, על נושא ניגוד עניינים.

אני בעוד 70 שנה, אולי, אהיה איזה חבר דירקטוריון באיזה חברה

למתנ"סים, אז אני אתקשר אליהם עכשיו ואגיד להם שאולי הבן-דוד של

חמתי יגיש איזושהי הצעה לסדר? זו פחות או יותר האווירה **(מדברים יחד)**

גיא בן גל: לא, אתה בדברים שלך מייחס לו עבירה של ניגוד עניינים. היה מקרה אחד

בלבד מובהק, של ניגוד עניינים במועצה הזאת. זאת היתה עבירה של חבר

מועצה שמעון פרץ שכיהן ביודעין כיו"ר המועצה הדתית וכחבר מועצת עיר

והמקרה שלו אפילו התגלגל לבימ"ש – בעתירה שהוא יזם – והעירייה היתה

צד בו. **(מדברים יחד)**

או שמקיימים דיון מהותי בסוגיה שלא סתם העלינו אותה בהצעה לסדר, כי

הוא דיון חשוב, או שעושים פה נקמנות פוליטית. ומה שיש פה עכשיו, זה

נקמנות פוליטית.

יהודה בן-חמו: לא, לא, עמוס, אמיר וגיא, מה ש- **(מדברים יחד)** מה שאני רוצה לומר, שרק

מהטעם הזה היה כן כדאי לקיים דיון. רק מהטעם הזה. כל שאר הדברים-

לכן אני בא ואומר, אני אם לא הייתי ראש עיר, הייתי חותם על ההצעה

הזאת. בפירוש כן. רק מהטעם שלבוא ולומר, אנחנו – ולפני שהגיעה ההצעה

בכלל לדיון, בתקשורת וכל מי שלא הגיש את ההצעה הזאת, נתפש כאילו

אדם לא ישר.

לכן מה שאני מציע, מה שאני מבקש, תן לקובי – אתה רצית להיות בסוף;

גיא רשום בזכות דיבור; אבינועם רשום בזכות דיבור; סיימון רשום בזכות

דיבור – כל אחד יגיב. **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוחיון: אני מבקש, ראש העיר, אני מבקש לדבר ללא הפרעה. אני חושב שאני

הקשבתי לכל הנושאים הקודמים ודיברו באריכות יתירה, ואני לא הפרעתי

לאף אחד.

מעניין איך ביקורת יכולה להיות טובה, רק אם היא חד-כיוונית. אבל אני

יותר מודאג, שאתה לא רואה את חומרת הדברים. אני יותר מודאג שאתה

לא רואה את חומרת הדברים, מכיוון שפה לא מדובר בניגוד עניינים היפוטיטי

ובמשחקי ילדים. כי גם במכרז תקשורת שיווקית, שזה מכרז שני, לאחר

ביטול המכרז הראשון – כי היתה הצעת יחיד והמליצו לבטל – היו רק שני

מציעים. ולחברה שלך יש 30% בהון המניות, אסור היה להשתתף בכלל במכרז הזה.

ד"ר אמיר גבע: **(מדברים יחד)** סיימון, ראש הסיעה שלי וכעו"ד, **(מדברים יחד)** עו"ד יעקב אוחיון: אז אני אהיה ה **(מדברים יחד)** אני גם אנהל את הדיונים בינך ובין השותף, אם כן להשתתף ואני אדע על הכוונות **(מדברים יחד)**

ד"ר אמיר גבע: ידעתי מראש שאין לו סיכוי של אחד למיליון.
עו"ד יעקב אוחיון: אני שמח שאתה מודה שידעת על זה שהוא עומד להגיש את ההצעה.

ד"ר אמיר גבע: כי ראש העיר אמר לי מראש- **(מדברים יחד)** יהודה בן-חמו: **(מדברים יחד)** שיחות בארבע עיניים. אם אתה רוצה, אין בעיה. **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוחיון: עכשיו, אפילו מאזכור שיחה פרטית עם ראש העיר, אתה מבין שהיתה פה ידיעה לפני הגשת הצעות למכרז. ואני רואה את הדברים בחומרה, חבר'ה.

(מדברים יחד)

עו"ד יעקב אוחיון: אפשר להסיח את הדעת ואפשר להפריע בכל משפט, אבל זה לא יקהה ולא יפגע כהוא-זה בחשיבות הדברים ובחומרם.

אנחנו מקבלים פה מכרז שעשוי היה להניב הכנסות נאות מאוד, בהיקפים שלו, מרכז התקשורת השיווקים. ההיקפים שלו יכלו להגיע למיליונים גם, אם אנחנו מדברים על פני שנים. ... מתן שירותים כספיים, זה אומר שאחד מחברי המועצה שיש לו 30% בהון המניות של אותה חברה – היה נהנה מ-30% מהכנסות מהעירייה עצמה. זה נראה לכם סביר? האם לא היה צריך אז להגיש הצהרה ניגוד עניינים? האם לא היה צריך לפנות, או ליועצת המשפטית או לוועדה לניגוד עניינים ולבקש הנחיות ולהגיד להם 'תהיו מורי דרך שלי' ולהיזהר-

רינה פז: אולי גם לא היו צריכים להגיד לו שיגיד, ולשים מכשול בפני עיוור?

עו"ד יעקב אוחיון: החובה שמוטלת על חבר מועצה, הפכה להיות חובה מוטלת על יו"ר הסיעה. שמתם לב לנושא הזה? על נושאים מסחריים שאין לי מושג שהם מתנהלים מאחורי הקלעים, אני לא שותף להם, אני לא אחראי להם, אין לי

ידיעה בכלל שעומדים להגיש הצעה כזו או אחרת, ואני אמור בלי פניה של אותו חבר מועצה – להמליץ לו ולחזות פני עתיד, או את פני הנולד.

זה התירוץ הכי ילדותי ששמעתי, והבריחה מאחריות הכי גדולה שיכולה

להיות. **(מדברים יחד)**

ד"ר אמיר גבע: למה נזכרת אחרי כל כך הרבה חודשים?

עו"ד יעקב אוהיון: עכשיו, אילו היה בכך די – מילא. גם אחרי **(מדברים יחד)**

ד"ר סיימון גולדמן: למה אתה לא פונה למשטרה?

עו"ד יעקב אוהיון: אני לא חושב שיש פה עניין למשטרה ואין לי כוונה לעשות את זה,

ד"ר סיימון גולדמן: אה, לצלוב אותי ציבורית, אתה רוצה? תנסה.

עו"ד יעקב אוהיון: תאמין לי, כשאתה תדבר אני אקשיב לך, ולא אפריע לך.

ד"ר סיימון גולדמן: כי אני אפתיע אותך בסוף, אז אתה תהיה מופתע.

עו"ד יעקב אוהיון: בסדר. אנחנו – אני חושב שחברים למועצת העיר, אף אחד לא פטרון לא

של המוסר והוא לא קוסטוס מורוס, לא של הצדק ולא טוהר המידות, ואף

אחד לא יטיף לנו מוסר.

ההצעה הזאת, כמו כמה הצעות קודמות, באה להטיף לנו מוסר ולמצה

ולמתג מישהו, כאילו הוא היחיד שנוהג עפ"י הוראות החוק, עפ"י הכללים

והצדק תמיד משמש נר לרגלו. ולא היא.

אין לי שום כוונה פה, להזיק לחבר מועצה כזה או אחר. הדיון הוא ציבורי

ואין לי שום עניין שאותו חבר מועצה, יספוג סנקציה כזאת או אחרת. זה לא

תכלית הביקורת שלי. גם אין לי הנאה גדולה מהדבר הזה.

אני אומר, אין לי שום כוונה להמשיך מעבר לביקורת פה, סביב השולחן הזה.

אבל אני מבקש שלא יטיפו לי מוסר, ומי שמנסה לעשות, קודם כל שיפשפש

בציציותיו.

והוא שאמרת, מוסר כפול. שיחה לנאה דורש, נאה מקיים וטובל ושרץ בידו.

תודה.

עו"ד עמוס גבריאל: רינה, אני מאוכזב מאוד- אתה לא האישיו אמיר, האישיו זה חברי

המועצה האחרים, כמו בני כברה שנעלם, ורינה.

רינה פז : יש לי חתונה הערב, ואני חושבת שכל אחד שיש לו חתונה, קם והולך. עו"ד עמוס גבריאלי : רינה, תרשי לי לומר לך משהו. האכזבה שלי היא לא מ... או מגרנות שהצטרף שם עם איזושהי הצהרה אחרת שהיא גם כן חסרת משמעות. אני רוצה שתדעי דבר אחד, יש פה חברי מועצה ששומעים איך בסתר, במחשכים, בעליבות בלתי רגילה, משמיצים חברי מועצה אחרים שהם חברים שלהם פה. והעליבות הזו של ההשמצות – ואני כרגע פותח את הכל על השולחן. זה שולחן של חברים, חברי מועצה הם חברים – בימי חיי, אני 8 שנים פה, כשהיה לי להגיד משהו למישהו, אמרתי לו את זה כאן. זה היה לראש העיר הקודם, זה היה לראש העיר הזה. אני לא חושש מאף אחד. אף אחד לא משלם לי משכורת. כשהיה לי דברים קשים לומר, אמרתי. דברים טובים גם אמרתי.

רינה פז : אני גם יכולה לומר, שאני ניהלתי את חץ אקולוגיה, כשהייתי ראש צוות ולך היה עסק עם איזה קבלן אשפה – אז באמת אמרת שאתה לא משתתף בזה. עו"ד עמוס גבריאלי : אני בימי חיי שמרתי, הקפדתי בעניין הזה הקפדה יתירה.

רינה פז : נכון.

עו"ד עמוס גבריאלי : אבל זכיתי להיות מושמץ בחודשים האחרונים. לא ראיתי פה אף אחד קם בשולחן המועצה, מתרומם קם ואומר, לאחד החברים פה, או לשנים מהחברים פה או לכמה חברים פה : חבריה סטופ. את זה ציפיתי מבני כברה, חברים, שנעלם.

אני ציפיתי שהוא יקום, פעם אחת, ולא יחשוש מה הציבור יגיד עליו. **(קורא לכברה)** אני לא מצפה מאמיר גבע ומגיא בן גל, ציפיתי מבני כברה ואחרים שהכירו את העבודה שלי.

לנו יש בעיה. חברי מועצה שהם עו"ד פרטיים, רו"ח פרטיים, בעלי עסקים פרטיים כמו אמיר, לנו יש בעיה. הבעיה היא, שאנחנו עשויים להיחשף למצב של ניגוד עניינים. אז יש דיון ציבורי נוקב בעניין הזה – **(בני כברה נכנס לחדר הישיבות)** ואמרתי, בני, שהתאכזבתי מרמת החברות של חלק מחברי המועצה-

בני כברה : גם מהחברות שלי?

עו"ד עמוס גבריאלי : גם מהחברות שלך.

בני כברה : היא לא נמדדת בדיון הזה, עם כל הכבוד לך.

עו"ד עמוס גבריאלי : שב רגע, אני אגיד לך למה.

בני כברה : היא לא נמדדת בשום-

עו"ד עמוס גבריאלי : שב רגע ואני אגיד לך למה.

כי אלה שהכירו את העבודה שלי חמש שנים וידעו איך הקפדתי- לא באיזה-

זה קרה פעם, פעמיים, ארבע-חמש, ידעו באיזה רמה חומרה הקפדתי ברמת-

לא בניגוד תיאורטי אלא ניגוד עניינים אמיתי,

ד"ר סיימון גולדמן : אבל איפה אתה בכלל בכל הסיפור הזה. (מדברים יחד)

עו"ד עמוס גבריאלי : סיימון, סיימון, בוא תפשיר מהצינה המוסקוואית, תתחבר רגע להצעה.

אני אתן לך אפשרות- באמת, תקשיב לי- (מדברים יחד) רבותי, אני רוצה

להגיד שמה שקובי עושה (מדברים יחד)

גם הציבור הטיפש (ואין הרבה ציבור כזה בכ"ס), יודע על דרך החיוב, מי הוא

דרך השלילה. ולא צריך הרבה להסיק, מרגע שבו אנשים אומרים 'בואו

תצהירו, בואו תתנו, בואו תתנו', ויש כאלה שאומרים שעניינית אין בזה

צורך.

כי אם עניינית אין בזה צורך, אתם מסתירים משהו.

אנחנו במידה רבה, גם יפתח שיחידי שאיננו פה, וגם אחרים פה, הפכנו

לחשודים. אנחנו עו"ד פרטיים, יש לנו עסקים פה ושם, ואני חושב שזה לא

צודק, זה לא הגון, לא ראוי, ואנשים בשולחן הזה יודעים בדיוק על מה אני

מדבר. ואני לא היחידי שאמרת את זה.

עכשיו, יש לי שתי אפשרויות : 1. להיכנס חזק באנשים האלה, ואין לי חשש

לעשות את זה. כי אנשים יודעים פה, שאם אני רוצה לעשות משהו – אני לא

רואה ממטר. אין לי שום בעיה.

אחרת, לומר על שולחן המועצה את הדברים כמו שהם – וקובי אוחיון, אני

מוריד את הכובע בפניך, גם על הרהיטות וכל מה שאמרת, דברי אלוהים

חיים. אמרת אמת לאמיתה. אמת עובדתית. אמת עובדתית שנמצאת בדו"ח מעין רשמי. לא רק לגבי אמיר, בכלל לגבי המושג של ניגוד עניינים. אין פה רצון לפגוע באמיר גבע. אמיר גבע-

רינה פז: אתה קראת את הדו"ח? אתה קראת את הדו"ח הזה?!

עו"ד עמוס גבריאלי: רינה, אני אומר דבר מאוד פשוט, אם לא הבנת עד עכשיו שלהיות ב-30% בחברה שעתידה לקבל ... מערייית כ"ס זה פסול – אין לי מה להסביר לך. (מדברים יחד) אני רוצה לראות על השולחן הזה ואותו, את גיא בן גל, כשהשותף שלי למשרד עוה"ד יגיש פה הצעה למכרז, בלי שאני יודע. הייתי אז בחו"ל, לייצג את עיריית כ"ס ייצוג משפטי. אני רוצה. והוא לא נבחר או כן נבחר זה לא רלוונטי.

אני רוצה לשמוע את הסערה הציבורית שתקום על העניין הזה. לא שאני מכיר מישהו ונמנע בהצבעה.

עו"ד יעקב אוהיון: מה ההבדל?

עו"ד עמוס גבריאלי: אין הבדל. רבותי, אין הבדל. אם אתם רוצים להתייף לאיזשהו ציבור של שוכני שולחנות, שרוצה לשמוע את הדברים נגד בן חמו ונגד גבריאלי ונגד אוהיון – סבבה. אין בעיה. בסדר. אבל את האמת אתם תשמעו פה. והאמת היא כזאת: מי שנהג ביושר מוחלט, בידיים נקיות, בניגוד ל... מהתחלה ועד הסוף, היה עמוס גבריאלי ועוד אחרים. מי שנהג במחדל, אמיר, היית אתה. ואני מאמין שלא ידעת, כי אני מאמין לך. אבל אם היה מחדל חמור במועצה הזו, בניגוד עניינים, היה מחדל שלך. ולכן, כשהצעה מגיעה ממך, ואני צריך להידרש, אדון גרנות, להצהרה שלך, שאתה שותף בכתיבת איזו חוברת כזו או אחרת, שאם פעם עיריית כ"ס תרכוש אותה, אתה תהיה בניגוד עניינים – תסלח לי, זה נלעג.

אבינועם גרנות: זה לדעתך,

עו"ד עמוס גבריאלי: הכל לדעתי. אני הרי לא מציג את דעתך, חלילה. אבל אני רק אומר דבר אחד, (מדברים יחד) אדון גרנות, אתה לא יכול לבוא לפה ולשבת בישיבת מועצה שקשורה- ולהתייחס ולדון בנושאים שקשורים למקום שקרוב לבית

שלך, ולדון בה ולהתווכח ורק אח"כ, אחרי שגיא ואמיר הגישו את ההוצאה, להגיד שזה היה ניגוד עניינים, שאתה גר שם ולכן ניגוד עניינים. תסלח לי, אם אתה היית היום- אני אומר לך כרגע-

אבינועם גרנות: לפני שנתיים וחצי קיבלת את המכתב ממני, על רחוב הכלנית.

עו"ד עמוס גבריאלי: אני קיבלתי מכתב ניגוד עניינים, כשאני אומר לך דבר כזה: לבוא ולהגיד לנו היום- (מדברים יחד) ויותר מזה אני אגיד לך, גיא בן גל, לך אני אומר עכשיו- (מדברים יחד)

יש לי הצעה, רבותי, החברה קדישא זה עסק כלכלי לכל דבר ועניין; עמותת 'מנוחה נכונה' שאתה עומד בראשה, זה עסק כלכלי.

ד"ר סיימון גולדמן: לא נכון. עמותה, היא כהגדרתה לא עסק כלכלי.

עו"ד עמוס גבריאלי: והחברה קדישא לא עמותה? החברה קדישא לא-

דובר: החברה קדישא היא לא מלכ"ר- (מדברים יחד)

גיא בן גל: (מדברים יחד) מוטי אלבוים כמנכ"ל חברה קדישא מקבל משכורת, אף אחד ב'מנוחה נכונה' לא מושך משכורת. אז בוא, תזהר בהשוואות שלך, כי אתה אדם נבון.

עו"ד עמוס גבריאלי: אני אומר שאם אתם דנתם בדיון אחד, ולו אחד, אתה גיא, שקשור לחברה קדישא – זה עוד יותר פסול בעיני, מאשר להגיד שיש לי חבר שהגיש הצעה היום, ולצאת החוצה כי הגיש הצעה. זה פסול בעיני, יש לך אינטרס מובהק גם אישי, גם חברי, גם איך שאתה רוצה.

אתה היית צריך להגיד 'אני לא דן בשום דבר שקשור לחברה קדישא' – ואני ציפיתי גם ממך שתעשה את זה.

עכשיו, בכל האבחנה הזו, אם תגיד לי עכשיו 'כן, אבל פה מושכים משכורת, פה לא מושכים משכורת' – רבותי, הקבורה זה עסק כלכלי, ויש בזה הרבה מאוד כסף, וחברה קדישא תהיה או לא תהיה-

אז אני אומר ככה: חשבתי שמאחר ואתה לא מקבל כסף, אמרתי, גם אני סמכתי על התבונה ועל היושר.

ד"ר סיימון גולדמן: עמוס, גם כדורגל זה עסק כלכלי, וזה לא הפריע לקובי אוחיון להשתתף

בדיון על בית"ר כ"ס כשהוא היה בליכוד. **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוהיון: אל תעמיד את עצמך באור מגוחך, תעשה לי טובה. ליכוד- **(צועקים)**

(ומדברים יחד)

עו"ד עמוס גבריאלי: עכשיו, אני שבקדנציה הקודמת, בתחילת עבודתי, חשפתי בפני המועצה הזאת רשימה מסודרת שלא הייתי נדרש לזה ולא הייתי צריך את זה, ובתיה תגיד לכם – אין שום חובה לעשות כן, אבל אמרתי, להיות צדיק יותר מאשר הרב הראשי. נתתי רשימה מלאה של לקוחות, שאתם יודעים מה, עד היום לא השתנתה. זה אותם לקוחות שאולי, יכול להיות להם ניגוד עניינים. לרובם אין אולי, אבל אני אומר- אני צריך למצוא את עצמי היום במצב של מוכפש – וגיא, אתה יודע – מוכפש, אמיר גבע, בפורומים שונים הכפישו אותי על היותי עו"ד, עם לקוחות בכ"ס.

עכשיו, אני לא מצפה מהמכפישים כלום. מצפה מהחברים שלי, שמכירים אותי. ולכן לא רציתי שרינה שהיא כן חברה שלי, וגם בני, שלא יקומו אלא יגידו: רגע, בואו נשים לזה סוף. יש גבול ללעג וללהט שהשולחן הזה מסוגל לקבל.

עכשיו, אני רוצה לסכם את העניין הזה. ההצעה שדינה ניגוד עניינים – ואני, אגב, אני חושב שעניין ניגוד עניינים מאוד רציני (רואים מה קורה עכשיו בפ"ת, שאדם ייצג תאגיד והיה ראש וועדה מקומית, והיה עו"ד של אותו תאגיד, זה הרי ליקוי מאורות. **(מדברים יחד)**

עכשיו, אנחנו מדברים פה בשולחן המועצה, על משהו שלא מתקרב אפילו בסיכה למה שהיה בפ"ת. אז בואו, אני פונה אליכם, בבקשה חברים, רבותי, בואו נשמור גם בפני ציבור מתלהם שיושב בחוץ וחושב שהוא יודע משהו – בואו נשמור זה על כבודו של זה. ואיך שומרים זה על כבודו של זה או של זאת? קודם כל מדברים בפנים. קודם כל אם יש ביקורת, צריך לומר אותה על השולחן. לשאול ולומר אותה. ולא לומר את זה בכל מיני פורומים אפלים כאלו או אחרים. אני מציע לכם ככה: יש לכם מה לומר? תאמרו. אל תגרמו ברמיזא ולא במעין רמיזא – לכולם. רבותי, כשהיה לי מה להגיד לאמיר גבע,

אמרתי לו את זה. חד וחלק, בצורה הכי בוטה, ולגיא בן גל, ולפני השולחן הזה דיברתי עם גיא בן גל. אני אומר, אנחנו חברים מאוד טובים. לא יהיה מצב – אני קובע לעצמי את הגבולות שלי, של ההבלגה ואני רואה את זה כמעידה חד-פעמית, מעידה חברית. רצון למצוא חן בעיני ציבור כזה או אחר, כשבעיני הוא בטל בששים. אני מבקש מכם, גם כלפי ראש העיר – יש לי הרבה דברים להגיד לראש העיר, לפעמים, וזה לא סוד חיבתי אליו, ויש לי מה לומר לו, אני אומר לו את זה. רבותי, הפורום הנכון לנהל דיונים, זה לא בכל מיני שולחנות מחוץ לעירייה, עם הטחות אנונימיות של אשמות, שזה מגיע מפה. מפה. יש לכם מה להגיד? תעזרו עוז, תגיעו לראש העיר 'אדוני, אתה טועה, אתה לא ראוי'. תגידו לו, תגידו 'גבריאלי, אתה חוטא בניגוד עניינים. לך הביתה. הנה, זה הלקוח שלך'.

אבל אל תעשו את זה- ומה שהרגיז מאוד, ואני מודה לך קובי- כי קובי פה שמר על כבודי יותר מאשר על כבודו. קובי פה שמר על כבודי ועל כבודו של יפתח ועל כבודו של אמיר. כי אנחנו אלה שיכולים, אולי, להיות. לא הוא. הוא עובד עירייה – מה יש לו, איזה עניינים יש לו? ואין לו עניין אישי.

(מדברים יחד)

עו"ד יעקב אוחיון: דקה השלמה. מכיוון שבני שמר על זכות השתיקה, (מדברים יחד) אני אצטט מפיו של בני מכתב גלוי לאתר הפורום 'לוקל' בעקבות הדרישה של אמיר גבע, לפטר אותו כיו"ר וועדת מכרזים ואת כל יתר חברי הוועדה על רקע הצבעתם במכרז התקשורת השיווקית.

בני כברה: לא נכון, זה ממש לא נכון.

עו"ד יעקב אוחיון: לא נכון? להביא גם את האתר, נו באמת. כל דבר לא נכון. "יש לי יסוד סביר להניח, שהביקורת... היתה נשמעת, לוליי היו לך אינטרסים אישיים או מעורבות עסקית עם חברת פריור. כך שאין לי כל ספק שביקורת זו מקורה מן הבטן ולא מן הראש. האם לא חשבת שיש טעם לפגם בעניין התייחסותך למכרז התקשורת השיווקית, בעצם היותך בעל עניין ונוגע בדבר?"

אבינועם גרנות: אני אומר בעיקר לעמוס וגם לאוחיון, אני בכלל לא מבין מה הסיפור הגדול ש- זאת אומרת, אני כן מבין את הבסיס, אני לא תמים, יש פה ... אישית, ויש פה התרגשות שלא במקומה, יש פה סערה בכוס מים על דבר ש- ואני עכשיו לא מדבר מה בדיוק ומאיפה ואיזה תאריך המניעים של הצעת הב...
אני מדבר מהרעיון כולו. הרעיון כולו, מורכב משניים, עמוס, ואל תזלזל בצד השני.

בהיבט המשפטי, שיש פה כל כך הרבה מומחים שאני פשוט סותם את הפה ולא מעיז בכלל להתמודד עם ההיבט המשפטי – אמרה בתיה בראף והסבירה בדיוק איפה עומד הנושא של ניגודי עניינים. ואכן, פתחנו את הקדנציה בישיבה שהוקדשה לכך. אני אישית הייתי ב... ואח"כ הבאת את התנועה לאיכות השלטון – עוד ישיבה היתה בנושא של איכות השלטון. הכל טוב והכל יפה.

אבל יש עוד פן, ואני לפני שהוצאתי את ההודעה שאני לא מתחייב שהיא הודעה משפטית, מנוסחת בצורה הכי הכי מקצועית, אני כן נועצתי ביועצת משפטית, ושאלתי אותה 'תגידי, זה כזה גרוע?' כי ידעתי שהיתה פה סערה בעקבות ההצעה של גל – ושאלתי האם זה כל כך גרוע, או זה נראה כל כך נורא? או האם זה מטיל צל על אחרים – אם אני יוצא ואומר א' (היו שם שלושה עניינים – עניינים לכאורה נראים מאוד מאוד טריוואליים כמו איפה שאני גר (שאני חוזר פעם שניה על ההודעה הזאת. פעם ראשונה אני הפצתי פה מכתב לפני שנתיים וחצי, איך שנכנסתי למועצה לגבי ה-531) ואח"כ עוד שני עניינים, והיא ענתה לי בזו הלשון: "אדוני, קודם כל אדם אחר, שלא עשה כמוד, אין לזה שום שייכות. (היא לא בתוך הוויכוחים של כ"ס, עם פריור וכל הדברים האלה. לא מעניין אותה. אין לזה שום שייכות לכל חבר מועצה אחר). ובוא אני אגיד לך מה חובתך, אתה כחבר מועצה. אם אתה מרגיש שיש אפשרות שאיזשהו דבר בעיסוקים שאתה עושה או במגורים שאתה גר, או כל דבר אחר, יש אפשרות – אני מדגיש את המילה 'אפשרות' – לא צפיית העתיד, בהחלט חשוב מאוד מבחינה ציבורית – לא רק מבחינת

השולחן שיושב כאן, חשוב מאוד להצהיר את ההצהרה, וזה רק משפר את האווירה, לא עשה שום דבר אחר.

ודרך אגב היא אמרה- סליחה, זה הדיון, כי אני הצהרתי הצהרה כזאת-

(מדברים יחד)

סליחה, אני לא יכול- נגד הסטריאו שלכם מאוד קשה לי. אני חוזר ואומר ומצטט אותה: 'זה מבורך, זה טוב מבחינה ציבורית, אתה אפילו לא יותר מדי- אם אתה חושב שאתה יותר מדי קדוש, זה בכלל לא. זה היום הנושא מספר אחד בשלטון המקומי. אני מדגיש את זה: זה נושא מס' אחד בשלטון המקומי.

אם להוציא ולקלף את כל ההיבטים האישיים שפה עלו על השולחן, אם זה היה בסיטואציה אחרת הדיון שנעשה פה היום, לדעתי הוא היה עובר בצורה לא כזאת רגשנית ובעייתית.

ודרך אגב, עמוס, לא רק לעו"ד יכולה להיות הבעיה הזאת. לכל אדם במקצוע שלו, וברחוב שהוא גר ובמגרשים שיש לו או אין לו. זה לא עניין רק של עו"ד. סליחה. ולכן, אני מוצא את עצמי במצב מאוד מוזר לפי הדיון שהולך פה.

(מדברים יחד)

אני צריך לשבת פה, ובעצם להתנצל. והדבר הזה לא מקובל עלי. אני מבין לאיזה פינה נדחקו חברים. אני כן מבין את זה. זאת אומרת, יש פה בעייתיות, אני לא אומר שאין פה בעייתיות.

אני מדבר עכשיו, למשל במקרה שלי או במקרה שלהם – לדחוק אנשים אל הפינה, שהם צריכים להתנצל למה הם עשו את זה, ולמה זה מופיע במקומון או במקום אחר – זה נראה לי פשוט דיון- אני לא האמנתי שאנחנו נקלע לדיון כזה, רק אחרי שהבנתי את כל ההאשמות, הבנתי את כל הרקע ומאיפה זה התחיל, ומי נפגע יותר ומי נפגע פחות.

אם אתה לוקח אותו שחור ע"ג לבן, אין שום בעיה במהלכים האלה. אם מחר ראש העיר קיבל מתנה בונבוניירה מעלית. ומותר לו לקבל אותה, נניח, עפ"י התקשיר. והוא אומר: סליחה, אני בשביל השקיפות אני בא

לישיבה, פותח אותה ומחלק לכולם. אני לא אביא את זה הביתה לילדים שלי. אז ... עושה את עצמו צדיק וכו' וכו'. אבל זה היום ההתנהגות הנאותה של אנשי ציבור.

וזה החלטה אישית שלו, כי יש רשימה שלמה של דברים שמותר לו לקבל ולקחת הביתה.

עו"ד יעקב אוחיון: לא די לדרוש, צריך לקיים. אני חושב שאתה לא מבין את-

אבינועם גרנות: אני הבנתי את מה שאתה העלית- **(מדברים יחד)**

עו"ד עמוס גבריאל: הוא הצביע והשתתף ודן, אבל אחרי זה הוא הצהיר שם ניגוד עניינים.

(מדברים יחד)

אבינועם גרנות: אני רוצה לסגור במשפט אחד. רגע, אל תתקיפו, חב'ה, מאוד קשה לי. מול שניהם קשה לי, זה תותחים כבדים, אני לא יכול ככה.

מה שאני רוצה להגיד, אני רוצה להגיד דבר מאוד פשוט, אינטואיטיבי, בלי לעשות מעצמי מי יודע מה, ובטח בלי להתנצל. זה דבר אחרון שאני מתכוון לעשות כאן.

בסה"כ, אם בן-אדם נמצא בסיטואציה מסויימת כמו למשל מקום העבודה שלי, וחברות במועצה. אם הוא נמצא בסיטואציה מסויימת ולא כל הציבור-פה כולם יודעים, אבל יש מעגלים שאינם יודעים, אולי יש עובדי עירייה שלא יודעים – לא כולם יודעים, שהאיש מכהן בתפקיד מסויים בעירייה אחרת, וחבר מועצה בעירייה אחרת. לא כולם יודעים את זה.

מה איכפת לשולחן הזה או למי שמתנגד, שהוא מביא את זה לידיעת הציבור כדי להגדיל את השקיפות. זה הכל. מה קרה? ולהצהיר: תראו רבותי, אם חס ולילה יקרה משהו שמפגיש בין שתי העיריות, אז אני מחוץ לתמונה.

מה קרה? **(מדברים יחד)**

אני אסיים בדוגמא שמלווה אותי שנתיים וחצי, מהיום שאני במועצה הזאת. ביום ששי כשאני מסתובב או נפגש או הולך לבתי ספר או לבתי קפה, כל כפר סבאי שני שמכיר אותי 'אה, גרנות? נדהם להיווכח שאני בכלל מקבל שכר בעירייה אחרת. מה, הוא שואל אותי 'אפשר לקבל שכר משתי עיריות באותו

זמן? אז אני אומר, ולו בשביל הנושא הזה, לי יש מצוקה אישית אחרת משלך.

לך יש רשימת לקוחות, ולי יש תפקיד שאני עושה אותו לפרנסתי בחולון, ובמקרה שני התפקידים הם חינוך, ואנשים בכפר סבא, עד היום מזהים אותי כמקבל שכר מעיריית כ"ס. (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: תודה לאבינועם. בני בבקשה.

בני כברה: רבותי, אני חושב שאנחנו מערבבים, מכניסים לתוך העניין של ניגוד עניינים כל ה- איך ראש העיר אומר? גם - (מדברים יחד)

אני רוצה דווקא להתחיל מהסיפא שלך. רבותי, אני חושב שאנחנו עושים חוכא ואיטלולא מכל הדיון הזה, בשעה שהדיון הזה היה צריך להיות מאוד מאוד רציני, אם רוצים לקיים דיון. והדיון הוא בשאלה העקרונית: מה חובתו של חבר ציבור, או חבר מועצה, בכל השאלה הזו של ניגוד עניינים. ואני חושב שהשאלה הזאת נדונה כפי שנאמר גם בישיבה הראשונה. וכל אחד שיעשה את חשבון הנפש שלו. כל אחד והעניין הזה, חייב לעשות חשבון הנפש- שעה-שעה ויום יום.

כי אני לא יודע- היום אני יודע שאני לא מצוי בניגוד עניינים. אינני יודע מה יהיה בדיון הבא או העוד שבוע, אם אני לא עלול להימצא בניגוד עניינים. ריבון האלוהים. האם אני יכול לתת מין שיק בלאנקו, שבא ואומר: רבותי, אני עד סוף הקדנציה לא אמצא בניגוד עניינים כי הצהרתי על הכל. על מה אני יכול להצהיר? אני מבחינת הקדנציה מצהיר כלפי משרד הפנים, על כל ההכנסות שלי. הצהרת הון. מה קורה? כדי להבחון אם אני לא הכנסתי כסף מהצד.

אבל כשאתה מדבר על ניגוד עניינים, אינני יכול לצפות את הדברים האלה. אבינועם גרנות, אתה נגעת בנקודה שאתה יכולת לצפות אותה, כי אצל מדובר במשהו שאתה באמת מקבל בגינו תגמולים. אתה יכול להצהיר: 'אינני מקבל תגמולים משום מקום שהוא. אני יכול לקבל, אולי, מתנה פה, מתנה שם.

אתה רוצה שאני אצהיר לך על כל המתנות היום? אתה רוצה שאני אבהיר מה יקרה בעוד שנתיים? אני יכול לדעת? לכן אני בא ואומר, רבותי, אם אנחנו רוצים להתייחס ברצינות, אני חושב שהמערכת, כן נתנה את הכלים לחברי מועצה, הן נתנה את הכלים הבסיסיים לחברי מועצה להיזהר בנושא הזה, מה מותר ומה אסור, בנושא של ניגוד עניינים.

ההצהרה הכוללנית הזאת, הגורפת, היא הצהרה לא במקום ולכן ההצעה של גיא ואמיר, במתכונת כפי שהציעו אותה, היתה הצעה שכשלו בה. היתה הצעה לא רלוונטית. אתם יכולתם לדבר על המקרה הספציפי- אתם יכולים לדבר על המקרה הספציפי, אינכם יכולים לדבר- **(מדברים יחד)**

פה כשלת, יכול הכל – אתה יכול לטפס על הגג, אני צריך להיות שותף למשחקים שלך? לא יכול להיות שותף למשחקים שלך.

אני רק בא ואומר לך, אילו הדיון היה על המקרה הספציפי, הייתי מקבל. אתה לא יכול לדבר במין איזה שפה גבוהה גבוהה, ולהגיד: חבר'ה, תצהירו עכשיו.

על מה תצהיר? אני התנגדתי. אני ראיתי בזה זילות, בכל הנושא הזה. גם ההצהרה שלך, אתה יודע מה, היא לא שווה את הנייר שאתה בעצם כתבת עליו.

לכן אני בא ואומר לך, תראה, הואיל ועלו פה גם סוגיות משפטיות, שאינני רוצה להיכנס בהן. הואיל ועלו פה גם סוגיות משפטיות – לא רוצה להיכנס לשאלה הזאת. אני רק בא ואומר, כל מי שחושב שמישהו בעצם חטא בעניין הזה, יש כתובת אחת. ... שולח אותו למשטרה. לך תגיש תלונה על ניגוד עניינים. מה אתם רוצים מאיתנו?

באותה מידה, כשאני אתפש על ניגוד עניינים, מישהו ידאג- איך אומרים? שמישהו יפתח תיק במשטרה.

ולכן המכשלה הראשונה שהיתה בעניין הזה, גיא, אתם גררתם היום את המעוצה לדיון מיותר לחלוטין, ואולי רציתם להציג **(מדברים יחד)** לא, לא, בואו לא נצטדק, לא נתמם.

הרי ההצעה שלהם, שלא השתתפתי בה – ואני אומר לך, פנו אלי, לא רציתי לקחת חלק בזה, משום שזה לא רציני. ההצעה שלכם, היא זו שליבתה את היצרים והיא באה והציגה אתכם כצדיקים בסדום, כאילו פה יש סדום ועמורה ואתם הצדיקים.

ואני בא ואומר, רבותי, עשיתם שטות – תגידו שלא התכוונתם לזה, תדברו על הצד העקרוני. תבואו ליועץ המשפטי, תגידו- אתם יודעים מה, רוצים עוד הרצאה בעניין. אני חושב שזה נכון. אני חושב שנושא של ניגוד עניינים הוא כל כך רגיש, והוא כל כך עדין והוא כל כך מורכב, שראוי באמת, לתת עליו את הדעת עוד פעם ועוד פעם.

ולכן אני בא ואומר לך גיא, תבדוק את העניין הזה גם. אני לא יודע, לי אין תשובה, האם מותר לך להשתתף בדיונים בנושא של 'מנוחה נכונה' כן או לא? אני רוצה לומר לך, אני למדתי בימי חיי: יש תמורה שהיא שוות כסף, יש תמורה שאדם מקבל, שהיא- בא נאמר, בערך כספי ברור ויש, בכסף ממש, ויש גם טובות הנאה שנמדדות בכסף.

גיא בן גל: תנוח דעתך, בני, בדקתי.

בני כברה: תן לי רגע, לא יודע. (מדברים יחד) אני רוצה להגיד לך, בוא בוא, אספר לך- עם כל הבדיקה שלך, גם לי יש ראש שבודק. שמע, אתה כמנכ"ל חברה, כמנכ"ל 'מנוחה נכונה' –

גיא בן גל: אני לא מנכ"ל, אני יו"ר העמותה.

בני כברה: יו"ר העמותה, עוד יותר טוב. זה עניין של כבוד וזה ענין של זה וכל הדברים, ציבורי – מה אתה רוצה? מה, זה לא קידום אינטרסים? וודאי וודאי זה קידום אינטרסים, עם כל הכבוד לך. אז תברר את העניין הזה.

אני אומר לך- (מדברים יחד)

ד"ר סיימון גולדמן: מה, לך אסור להשתתף בדיון על כל בית כנסת? זה לא ציבורי? באמת. כשבונים בית כנסת בשכונה, אתה לא פה? באמת. אתה יו"ר מפלגה דתית בעיר, אתה לא מקבל- (מדברים יחד)

בני כברה: ולמרות זאת, אני אומר לך, ההבדל ביני לבינו, (מדברים יחד)

ולכן אני בא ואומר ככה, עמוס – אני מתחבר לסיפא של הדברים שלך. אני מבין את הכאב ואני מבין את הכל. תאמין לי, **(מדברים יחד)** בוא לא נעצים את הדברים הללו.

לכן הסיפא של הדברים שלך היתה באמת באמת במקום. זה לבוא ולומר 'רבותי', לחברים, 'חבריה, תפסיקו עם המשחקים האלה'. אין צדיקים וצדיקים יותר. אין פה אנשי סדום ואין פה אנשי עמורה מצד אחד. יש פה עניין אחד, בואו נכבד אחד את השני, לפחות ברמה הבין-אישית. כשנכבד אחד את השני, מותר לנו לחלוק אחד על השני, ככל שאנחנו רוצים לחלוק. וזאת זכות לגיטימית ואני חושב שחובה- הרי לא כולנו עם עמדה אחת, לא כולנו מסכימים לאותו דבר, ולכן מותר לחלוק.

אני מימי- ואני רוצה לומר לכם, אני 25 שנה כמעט, במועצה, אינני זוכר חבר מועצה אחד שיבוא ויגיד – שיבוא ויגיד שאני רבתי איתו ברמה האישית, או שבעצם הסתכסכתי. לא הסתכסכתי עם אף אחד. **(מדברים יחד)** היה לי מאבק ענייני איתו שלא הסכמתי איתו, אבל אני רוצה לומר לך **(מדברים יחד)**

אני התחברתי יותר עם אנשי השמאל, יותר מאשר עם אנשי הימין. לכן אני אומר, כדאי ללכת בכיוון הזה, שעמוס מוביל. ותקבלו את זה, תרדו מהעניין. הביקורת שלכם יכולה להיות לגיטימית ונכונה, כשהיא באמת נמדדת באותן אמות מידה גם מוסריות וגם ציבוריות, שהן לא מעמידות אתכם קצת עליונים.

תודה רבה לכם.

ד"ר סיימון גולדמן: אני די מתחבר למה שאמר בני, **(מדברים יחד)** יחד עם זאת, הבית דין שדה שקובי עשה פה, אנחנו יושבים פה – אנחנו לא קיבלנו לא חוות דעת של מבקר העירייה,

רינה פז: חלק קיבלו.

ד"ר סיימון גולדמן: אני לא יודע, **(מדברים יחד)** האם מבקר העירייה מצא את אמיר גבע אשם **(מדברים יחד)** סליחה, קובי הקפיד להגיד כל הזמן 'לכאורה'. יופי.

לכאורה, אבל שעה שלמה, לכאורה, שפכת עליו זבל.
 זה מה שאני יכול להגיד לך. ואתה יודע יפה מאוד, שאני ואמיר גבע, היה לנו
 בדיוק באותו נושא התכתבות רבת משתתפים-

גיא בן גל: עמוס ואני לא דיברנו 'לכאורה',

ד"ר סיימון גולדמן: לא, אני מדבר על אמיר גבע. ואני לא יודע פה, האם-

ד"ר אמיר גבע: מי פנה לוועדת הביקורת (מדברים יחד)

ד"ר סיימון גולדמן: רגע, עזוב, אל תעזור לי בבקשה אמיר. לכאורה לפי מה שהוא אמר,
 נורא קל לשכנע כל אחד, שכבר נשפטתי ועוד מעט, אדוני, מקומך לא איתנו.
 לכאורה.

אבל בינתיים, אני עוד לא ראיתי שום דו"ח מבקר. אנחנו פה דנים, (מדברים
 יחד) לא בגן ילדים.

אני מבקש להבין, פה מדובר בעבירות שהם גובלים- בתיה, תקני אותי אם
 אני צודק או טועה – העבירות שמיוחסות, שקובי דיבר עליהן, זה לכאורה
 גובלות בתחום הפלילי. ולכן, מקומם לא בדיון במועצה, אלא במשטרה.
 אם אכן ימצא מבקר העירייה, שמישהו פה חטא, אני חושב שמן הראוי היה
 לפנות למשטרה,

עו"ד עמוס גבריאלי: קיבלנו את עצתך, תודה.

ד"ר סיימון גולדמן: כן. ואני מצפה שכך ייעשה ל- (מדברים יחד) לא, סליחה, לשפוך זבל

בלי- (מדברים יחד)

עו"ד עמוס גבריאלי: סיימון, אתה רוצה לחזור בך?

ד"ר סיימון גולדמן: לא, לא רוצה לחזור בי. אני לא רוצה לחזור בי. כי אתה יודע מה, שני
 החבר'ה האלה ביקשו פה הצהרה שאני לא שותף לה. כי אני חושב, שזה כמו
 להצהיר שאני מחר לא ארצת, ולא יאנוס קטינה. זה בדיוק אותו דבר. אתם
 ביקשתם שאנחנו נצהיר שאנחנו לא נעבור על החוק. (מדברים יחד)

אתם ביקשתם שאנחנו מראש נצהיר שלא נעבור על החוק. הרי זה ברור-

עו"ד עמוס גבריאלי: לא זה מה שביקשנו. זה לא נכון.

גיא בן גל: תראו חברים, חבריי חברי המועצה – ואני מדגיש, חבריי. אני רואה בכולכם

את חבריי, גם אם אני מסכים עם דעתכם וגם אם לא, ואני מתחבר, הדברים היחידים אולי שאני מתחבר בדברים של עמוס, זה שאחד הדברים שחשוב, אולי, שאנחנו נגלה אחד כלפי השני זה דרך ארץ ויושר, ואני חושב שיצא לי מוניטין של מי שיודע להגיד את עמדתו ואת דיעותיו, גם בנושאים שונים וגם על אנשים שונים – אבל בעיקר בפניהם.

ואני ממש מתחבר למה שאמרת, לגבי אותם אנשים שלצערי חלקם יושבים פה סביב השולחן, והם חוטאים בזה לצערי, באמירות שגובלות בהכפשות ובהשמצות ולפעמים בדברים חמורים יותר, והם נאמרים בצורה מכוערת ובצורה של אינקוגניטו, וזה משקף, אני חושב, יותר מכל פחדנות ומוג לב של אותם אנשים. , אבל במובן מסויים אני מאושר הערב.

אני מעושר כי הדיון הארוך (שעוד לא הסתיים), בעצם העלה על נס והעלה לסדר היום, נושא שכולנו מסכימים- גם אם לא מציעים עם ההצעה שאמיר ואני הבאנו בפניכם, הוא נושא חשוב.

הוא נושא ראוי לדיון, הוא נושא מורכב. אני מאוד מאושר מהעובדה שאנחנו דנים בו ומעלים אותו – אפילו העיתונאים מתעייפים קצת, אבל הציבור גם – יותר מתמיד, ובטח בשנים האחרונות, מבין את החשיבות ואת הרגישות ואת הבעייתיות שיש סביב סוגיות של ניגוד עניינים.

לצערי, חלק לא קטן מהדיון פה, עבר ניתוב לפסים אישיים לחלוטין. אני לא רוצה עכשיו לפשפש במניעים שכל דובר ודובר השתמשו פה במונחים של צדיקים ושל סדום.

אז רבותי, אני לא צדיק ולא מלאך ואני גם לא בן של צדיק. אבל יש לי כן יומרה, כאיש ציבור – ואני חושב שזה מאפיין את כולנו כאן – לגלות דוגמא אישית ולעמוד ברף ציבורי שהוא גבוה יותר, אולי מהרף של סתם תושב כפר סבאי, פלוני אלמוני.

ואני, במובן הזה, מתחבר לדברים המאוד ברורים שבתיה בראף, משפטנית דגולה, הציגה בפנינו הערב.

לא חידשה לי, אגב, שום דבר. לא לפני שכתבתי את ההצעה ולא אחריה. כי

אני יודע לקרוא ולכתוב, בני. אני בוגר המערכת החינוכית הנפלאה של העיר הזאת.

היא משפטנית טובה מאוד לכל הדיעות, אבל בצד העובדה שהיא אמרה לנו מה החוק דורש, שלכאורה בדרישת החוק היבש וברף הבסיסי ביותר, כולנו עומדים. חלקנו עשו את זה פעם אחת, חלקנו עשו יותר, וכשהיו – אפילו בישיבה היום – היו במצב שהם האמינו שהם בניגוד עניינים, באותה נקודת זמן סובייקטיבית, הם הצהירו על כך ומיוזמתם שלהם הצהירו ועשו כפי שמצופה מהם עפ"י חוק.

אני בא, יחד עם ידידי אמיר גבע, ומבקש להרים את הרף החוקי שעל פיו כולנו נדרשים מתוקף החוק, ומבקש מכם – לא דורש את זה ולא פוסק את זה ולא אומר את זה בצורה חד-משמעית, אלא פשוט אומר: אנחנו נבחרו ציבור. לא יקרה שום דבר, בשם עקרון של שקיפות – כמו שאמר השופט הדגול ברנדייס, מהו חומר החיטוי הטוב ביותר? אור השמש. ובמובן הזה, השקיפות היא מילת המפתח כאן. לא יקרה שום דבר, ואני לא מבין למה אנשים פה מצאו את עצמם אוטומטית, בחזקת נאשמים, ובחזקת אנשים שמטילים בהם רבב או דופי.

זו פשוט פרשנות לא נכונה, לטעמי, של ההצעה ומה עומד מאחוריה. על מה השצף והקצף? מה ביקשו פה שני חברי מועצת עיר – שבאמת לא רואים את עצמם כצדיקים יותר מאלה שיושבים מימינם או משמאלם. אולי יותר צדיקים מאחד, כי רק אחד – באופן עובדתי – חטא, מבין 19 חברי המועצה, באופן מהותי, בחטא של ניגוד עניינים.

עו"ד יעקב אוחיון: הביאו לך דוגמא נוספת,

גיא בן גל: אני אגיד לך למה, זה מקשר אותי, קובי-

עו"ד יעקב אוחיון: אבל זה לא נוח לך,

גיא בן גל: זה נוח לי מאוד. אני אענה לך, (מדברים יחד) עובדתית ידידי עו"ד יעקב

אוחיון, עובדתית – דה-פאקטו (מדברים יחד) נכון לתאריך 5 ביוני 2006, חבר מועצה אחד חטא באופן מעשי בניגוד עניינים במועצת העיר כ"ס, הוא

עונה לשם שמעון פרץ. הוא ביודעין שימש במקביל להיותו יו"ר מועצה דתית, כחבר מועצת עיר. ומשהובא הדבר העובדתי לידיעתו, הוא עדיין המשיך והתעקש למלא את שני התפקידים, בידיעה ברורה שהוא עובר על החוק. והוא הגדיל לעשות ויזם עתירה משפטית-

עו"ד יעקב אוחיון: עכשיו אתה רוצה להסיט לשמעון פרץ,

גיא בן גל: אני לא מסיט שום דבר, קובי. ואתה יודע מה, אני הפרעתי לך ואני מצטער שאני עשיתי את זה, אבל עכשיו אתה גם עושה את זה לי. אחרי שהצהרת שלא תפריע לי, אתה כן עושה את זה, ואני מצטער שהפרעתי לך.

שמעון פרץ הוא האדם היחיד שעשה את זה, וסחב את עיריית כ"ס להליך משפטי והפסיד בו, והוא אולץ להתפטר מאחד מתפקידיו.

עו"ד יעקב אוחיון: חברך מעד, ואתה עכשיו מסיט לשמעון פרץ? תגיד לי,

גיא בן גל: קובי אוחיון, אני לא מתחמק משום דבר. אני רק אומר, יש שני גורמים

(מדברים יחד)

יש שני גורמים מבחינת תפישת העולם האישית שלי, ואף אחד לא ישכנע אותי אחרת, שיש להם סמכות מעשית ואתית לשפוט אותי או כל אחד אחר בנושא ניגוד עניינים. אחד זה ביהמ"ש של מדינת ישראל, והשני זה הצבור – הציבור שבחר אותי, והציבור שהביא אותי להיות מיוצג כאיש ציבור. לא אתה, יעקב אוחיון תשפוט אותי, ולא היועצת המשפטית של העירייה, עם כל הכבוד, תשפוט אותי. ומבקר העירייה, מחובתו לבדוק את תקינות המהלכים שלי – אבל גם הוא לא זה ששופט אותי בסופו של דבר.

בימ"ש שופט אותי והציבור שופט אותי.

אם אתה יעקב אוחיון, בעיתוי שאני מוכרח להגיד שהוא תמוהה בעיני מאוד. מדובר הלא באדם שהיה חבר בסיעה שלך. אני מייחס חשיבות רבה מאוד לעיתוי. זה עיתוי שהוא יותר מתמוהה בעיני.

אתה מעלה טענות שהן צריכות להיבדק, קובי, והן נבדקו באופן חלקי ע"י מבקרת העירייה.

אגב, שפר עלינו מזלנו שבאותה וועדה ארצית למניעת ניגוד עניינים ובדיקת

ניגודי עניינים, שמורכבת מנציג אחד של אנשי הביקורת בכל הארץ, כל המבקרים, שפר מזלנו שמבקר עיריית כ"ס הוא הנציג. אז מי יותר מוסמך ממנו, לעומת מבקרי העירייה האחרים, שהוא הרי חשוף לניגודי עניינים – בכל מדינת ישראל הוא חשוף. מה שאומר שהמקצועיות שלו, רף

המקצועיות שלו- **(מדברים יחד)**

עו"ד יעקב אוהיון: אתה לא מכבד את הקביעה שלו-

גיא בן גל: קובי, אמרתי לך את מי אני מכבד. אני אגיד לך את זה פעם שלישית: את הציבור ואת ביהמ"ש. אני מכבד אותך כאדם, אבל אתה לא תשפוט אותי ואתה לא תשפוט את אמיר, אתה תשפוט במקרה הטוב מישהו כשתהיה שופט, אחרי שתהיה עו"ד. ולא תשפוט אף אחד.

הרף הציבורי, אני חוזר אליו, הרף הציבורי שאני מאמין שעלינו, כחברי מועצה לעמוד בו, גבוה יותר. **(מדברים יחד)**

אם היינו באיזשהו טריבונל שיפוטי, או היינו עוברים פה איזשהו שימוע – שזה, אגב, הרושם שהתחיל להיווצר בדברים שהצגת, אז אולי הייתי צריך לתת לך דין וחשבון. אבל שוב קובי, אני אומר לך את זה כידידך, **(מדברים**

יחד)

עכשיו, מה שהכי חבל לי ועל זה אני מצר יותר מכל דבר אחר,

אברהם מולה: **(מדברים יחד)** אי אפשר לשבת שלוש שעות **(מדברים יחד)**

גיא בן גל: אתה בדרך כלל ממעט לדבר, כל שכן להפריע לאחרים.

אני אומר כך, הרף הציבורי מבחינתי, הוא רף שאני לא רואה את עצמי כחבר מועצת עיר, כאיש ציבור, כמי שאמור רק לעבוד עפ"י הפרמטרים של החוק, כל שכן בסוגיות אתיות ורגישות, כמו ניגודי עניינים.

עכשיו, מה למען השם, בסה"כ ביקשנו? שאחת לשנה, בני כברה – ההצעה- אתה הצגת אותה כמשחק, כמעשה היתולי, מה בסה"כ הצענו פה? שאחת לשנה, כלאחר כבוד, יואיל כל חבר מועצה שלא כמצופה רק במסגרת החוק, יואיל, בני כברה, כל חבר מועצה, להגיש אחת לשנה, להגיד באיזה מקרים הוא מאמין- לא רק במקרה הסובייקטיבי או בישיבה **(מדברים יחד)** איפה

הוא נמצא בניגוד עניינים.

למה את הדבר הפשוט והאלמנטרי הזה שיכול רק לחזק את רמת השקיפות של חברי המועצה- למה זה מתפרש אוטומטית, כמי שלא נחפו לעשות את זה. שהוא עובר, עומד פה לאיזשהו דין ציבורי- הרי עמוס, אתה לא חיכית שאני אעשה את זה, כדי שאתה תפעל כמו שפעלת. לכן הפליאה שלי על האנטגוניזם שאתה מגלה כלפי ההצעה, היא מאוד גדולה.

למה? כי אתה כבר עשית את זה עוד לפני שאני ביקשתי. **(מדברים יחד)** אבל יש חברי מועצה אחרים, ידידי עמוס גבריאלי, שצריכים את ההצעה הזאת ... וצריכים את הבחינה הציבורית הנוקבת, כי הם כשלו. כי הם נצלו ברגל גסה את המעמד שלהם, והם בודעין פעלו בניגוד עניינים, והם משכו את העניין להליך משפטי מבזה והם הפסידו בו, וחייבים עדיין כספים לעירייה.

אבל אתה יודע מה, קובי, אתה אמרת 'נאה דורש, נאה מקיים'. כששמעון פרץ, שבלי עין הרע היו לי הרבה דברים רעים להגיד עליו, מעולם לא הטלתי דופי ביכולת שלו לעמוד בראש וועדת הביקורת. זאת היתה חובתו הציבורית כשהוא נבחר ל...

אם אנחנו נאמץ את הכלל של נאה דורש, נאה מקיים שלך – אז כל פעם, שמישהו אפילו לכאורה, כושל, אז הזכות שלו והיכולת שלו והלגיטימציה שלו להביע ביקורת, תרד לאפס. **(מדברים יחד)**

עכשיו אני אומר ככה, רק כדי למנוע לזות שפתיים – כי עמוס, לפחות, בניגוד אליך, גם התייחס אלי באופן אישי. ולניגוד העניינים שאני הצהרתי עליו. אני רק כדי למנוע לזות שפתיים, רוצה בסיום הדברים שלי, להדגיש בפן שנוגע אלי באופן אישי.

אני הקמתי בשנת 2001, עמותה לקבורה אזרחית, יחד עם עמיתי וידידי סיימון גולדמן. זו עמותה שהמטרה המרכזית שלה, לקדם בית עלמין אזרחי בכ"ס. זה כתוב בתצהיר לי. אני מציע שתבדקו אותי אם אני טועה.

בכל הצבעה שהיתה עד היום, שהיה לה איזשהו קשר בין אם הוא ישיר ובין אם הוא עקיף, לבית העלמין – כמו למשל הקבלן שמבצע את העבודות בבית

העלמין, והיום נדרשנו לאשר את הגדלת החוזה שלו. אני נמנעתי מלהשתתף בהצבעה ובני, תנוח דעתך, ואם אתה חושב אני טועה אז אתה יכול לבדוק אותי גם כן, אם אתה חפץ. או, לחילופין, עמוס, תגיח תלונה במשטרה גם עלי, אם דעתך לא נוחה.

מרמת לימוד העניינים שאני קיים בה, אני בדקתי משפטית, ונמנעתי מלהשתתף בהצבעות. אני לא רואה שום פסול ביכולת שלי להשתתף בדין ולקדם את הנושא, וחד-משמעית להשתמש ברגל האחת שלי כחבר מועצה, על-מנת לקדם בית עלמין אחזרי. חד משמעית. מאחר ואני לא נהנה מבחינה כספית, וכל מי שחולק עלי לא בדרך פחדנית ולא מאחורי הגב, ולא בצורה. נלוזה, ולא ע"י הפצה של מכתבים שהתכתובת בינם לבין האנשים, היתה סובייקטיבית, שהיא מופנית, כלאחר כבוד, אלי ואל מבקר העירייה וילין על כך ברבים.

אבל כמו שקובי הציע, שיבדוק טוב את עצמו, בטרם הוא מלין על עבודתם של אחרים. אין לנו פה צדיקים ואין לנו פה רשעים. שכל אחד יעמוד ברף שהחוק הציב, ואני מציע יחד עם אמיר ידידי, לעמוד גם ברף יותר גבוה, כמצופה מאיתנו, כאנשי ציבור.

אריה אברהם: אני חושב שאנחנו ירדנו מהפסים. אני אומר לכם, אני יושב פה קרוב לשעתיים. אנחנו דנים בסוגיה, אולי באמת סוגיה חשובה אבל ישן סוגיות שקשורות לנושא של העיר שלנו, שעליהן אנחנו צריכים לדבר ועליהן אנחנו צריכים לדון. לא שעתיים בנושא הזה. ואני חושב שמה שנאמר פה, מבחינת היועצת המשפטית של העירייה, ברור לכולנו. אנחנו לא ילדים קטנים, לא צריך להסביר לנו שבע פעמים את אותו דבר.

ואני חושב שזה ברור לכל אחד, לכל אחד יש את המצפון שלו, כל אחד יודע בדיוק מה הוא עושה ואיפה הוא צריך להימנע ואיך הוא צריך לצאת החוצה. אם אני חבר מועדון ליונס, אז אני לא חושב שאני צריך לצאת החוצה בזמן שמדברים על נושא של תמיכות בכל מיני ארגוני מתנדבים.

אני חושב שאני יכול להימנע מהצבעה, אם אני אחשוב שזה קשור דווקא

לארגון שלי, אבל אם לא – אני כן אצטרף. אני חושב שיש לי מספיק את ההגיון ואת היושר הציבורי שלי, כדי לדעת מתי אני צריך לעצור, מתי-גי'א בן גל: לחלקנו אין את זה.

אריה אברהם: אני לא מקבל את זה. אני חושב שכל מי שנמצא פה, עושה את העבודה שלו בהתנדבות ועושה את זה למען כולם, כולל לעצמו. ואני מציע שלא נסחף, ולא נתחיל לדבר שעתיים על נושא שאולי הוא חשוב, אבל לא הכי חשוב מכל הדברים שאנחנו צריכים ליצור בעיר הזאת. ואני מציע להוריד את הנושא הזה, להשאיר אותו כמו שהוא ולא לתת רף יותר גבוה ויותר נמוך וכן הלאה.

עו"ד עמוס גבריאלי: אני רוצה להתייחס לדברים האלה בקצרה.

אתה טועה כשאתה חושב שאנשים כן הבינו. אריה אמר שכולנו מבינים, אבל אנחנו לא מבינים. אם אתה אומר שבהצהרת ניגוד העניינים שלך יצאת ידי חובתך- **(מדברים יחד)**

אבינועם גרנות: לא אמרתי. אמרתי זה מגדיל את השקיפות. כשזה יגיע לעניין עצמו, צריך להודיע.

עו"ד עמוס גבריאלי: אבינועם, אתה מסכים איתי שאתה השתתפת בדיונים ובהצבעות על משהו שהצהרת עליו שאתה נמצא בו בניגוד עניינים? יש פרוטוקולים.

אבינועם גרנות: שאני נמצא באפשרות, אדוני. **(מדברים יחד)** אתם לא מבינים על מה אני מדבר בכלל.

עו"ד עמוס גבריאלי: אבינועם, בבקשה תסביר לי **(מדברים יחד)** אבינועם, אני יודע שאתה מתרגש, כי מדברים עליך פה מעת לעת ככה בהיחבא, ואני מבין שאתה נרגש. אני לא אמשיך בשיחות האלה איתך, מהפן הזה שאני חושש שאני אכשיל אותך פעם. אז אני לא אעשה את זה.

אבל אני רוצה להגיד לך משהו אחר, ברמה החברית. לדעתי אלה **(מדברים יחד)** באמת, תקבל את זה – גם אתה אמיר, גם גיא – תאמינו לי, שיצא פה מצב אנומלי. המציעים שבאו עם הצעה שהיא יפה לכאורה, תאמינו לי כעצת חבר, אמיר גבע, הפעם, הם אלה שצריכים לבדוק את עצמם קודם כל,

במעשה הזה. **(מדברים יחד)**

הם אלה, לפחות, שברמת ההודעות וההדחות שנעשו היום בישיבת המועצה, די בהם כדי לבסס יותר מאשר לכאורה, ניגוד עניינים. ואני רוצה להאמין, שניגוד העניינים שנעשה פה, לא נעשה במודע, לא מתוך ידיעה. ודווקא אנחנו שאנחנו הרוב השקט כביכול, אז אני מציע לכם דבר כזה, עצה חברית

(מדברים יחד)

גיא בן גל: לא, למה? יש פה חבר מועצה שהוא בעל אולם שמחות, יש עו"ד ויש וטרינר, תאמין לי, תמצא בכל אחד מאיתנו עולם ומלואו. בוא, אל תייחס את כל

הפרפורציה של ניגודי עניינים, רק לשני ה- **(מדברים יחד)**

עו"ד עמוס גבריאלי: אני אומר ככה, בעניין הזה, האמירה שלך גיא, שמותר לך להשתתף בדיונים – בתיה, אני מציע לך לשמוע את זה, כי זה אפילו פתח למאמר בתחום שלנו.

אני חשב שהאמירה שלך, שבעניין שבו 'אני לא נמצא בניגוד עניינים, אבל אני משתתף בדיון אבל לא מצביע' - אני מבקש ממך גיא, ואתה בחור מאוד נבון – אתה אמרת פה מספיק דברים שיכולים לפרנס פה מקומון שירצה לדווח עליהם, ארבעה חודשים. אבל מספיק שאתה תגיד מילה אחת קטנה שהמקומון ידווח עליו רבעה חודשים.

אז אני מציע ככה, זה לא עניין של מה נאמר פה נכון מה לא נכון. עצתי היא, שהדיון הזה לא יגיע לשולחן המועצה כפי שהוא הוצע. כי אם הוא יגיע לשולחן המועצה, אני אעמוד על זכותנו לדון בו מחדש.

כלומר, אז תגיד את הדברים שאנחנו חוסכים מכם בחברות רבה. **(מדברים יחד)**.

ד"ר אמיר גבע: למען הבהר והסר ספק, אני קובע פה במפורש שהעיתוי של הגשת הצעה לסדר והמכתב של המבקר הפנימי, באמת היו מקריים.

גיא עבד על ההצעה לסדר הזאת, לא בידיעתי בכלל. כשהוא פנה אלי וביקש ממני להצטרף אליו להגשת ההצעה לסדר, זה היה בדיוק אחרי שאליעזר צלצל אלי. אמר לי 'אני רוצה לשתות איתך כוס קפה'. ואני כתמימותי,

קיבלתי את אליעזר כחבר שבא לדבר איתי. לא ידעתי אפילו מה הוא רצה לדבר.

הוא העלה את הנושא, היתה שיחה ידידותית. הוציא אח"כ מכתב. שאלתי אותו 'אני צריך להשיב לך?', אמר 'תשיב לי, זה יכול להיות על הכיפאק'. השבתי לו במכתב, ראיתי את הסיפור גמור. וכחלק מתהליך הסקת המסקנות האישית שלי, שבו ראיתי שהעניין הזה הוא לא משמעותי, לא קריטי, לא רציני, לא חמור כפי שקובי מציג אותו – כך זה הוצג לי, כך התרשמתי גם – אז הצטרפתי מתוך כוונה- להיפך, חשבתי שזאת היא הסקת המסקנות. כי אני עד לרגע זה, חושב שההצעה לסדר היא טובה. זאת הערה ראשונה.

עכשיו, היא תבוא לדיון, אנחנו לא נסיר אותה. שנינו חושבים שהיא טובה. אני רוצה להתייחס, אני לא משפטן, בתיה, אבל יש לי איזה 30 שנות לימוד, אז אני לא כל כך אוהב שקוראים לי בור. קראו לי פה בור. כינו אותי כבר בהרבה כינויים לאורך הקריירה שלי, בבורות- בתוך הנייר של השבעה כתוב- (**מדברים יחד**) אני מכיר לפחות, בתיה, אני לא יודע מה המונחים שאת מדברת על ניגודי עניינים פוטנציאליים לעומת ניגודי עניינים מעשיים.

אני מכיר 47 עבודות דוקטורט שנעשו בארץ, בנושא של ניגודי עניינים פוטנציאליים, ו-1,217 עבודות דוקטורט באנגליה, בנושא הזה. אז ניגוד עניינים פוטנציאלי זה מושג ידוע בעולם הכלכלה, העסקים והמשפט. אני יכול לתת לכם עכשיו כמה דוגמאות, מתוך תקנות מס הכנסה אפילו. יש ניגוד עניינים פוטנציאלי. קיים.

כתוב אפילו בכללים לאשור חברה מדרגת, שקיבלה חברת מעלות. אז לפי תקנות מס הכנסה, כתוב במפורש "החברה תהיה עצמאית, ותפעל ללא ניגוד עניינים לרבות ניגוד עניינים פוטנציאלי, או מניעים זרים וכן הלאה וכן הלאה.

המונח של ניגוד עניינים פוטנציאלי הוא מונח שקיים וידוע, ואנשים לא

צריכים להיקלע למצב של ניגוד עניינים פוטנציאלי. יש פה עשרות דוגמאות כאלה.

גם מהמערכת העירונית, מדו"חות של מבקר המדינה וכן הלאה וכן הלאה. לא מבין, להגיד שיש או אין-למשל, אני אתן לכם מעולם העסקים, גליה מאור- גליה מאור היא המנכ"לית של בנק לאומי. בנק לאומי הוא הבנק הכי גדול של קבוצה של תשובה שכולכם יודעים אותה. אבל לא הרבה יודעים שיהושע מאור, בעלה, שהיה מנכ"ל אי.בי.אם בעבר, הוא היום יו"ר חב' גרין, שהיא חברת ההון סיכון של תשובה שהיא שולית לגמרי במערכת.

כולם יודעים. היא הודיעה מראש במעין הצהרה שאני מדבר עליה, שיש לה ניגוד עניינים פוטנציאלי בנושא, ושכל אימת שאי פעם בעתיד, באיזשהו מקום יהיה דיון בעניינים שנוגעים לתשובה, היא איננה נותנת בו חלק. היא נתנה מעין הצהרה מראש כזאת.

אני תרגמתי את זה בצורה חיובית למונחים שגיא מטפל בהם, וזאת היתה כל הכוונה בעניין הזה.

עכשיו אני רוצה להגיד את הדבר העיקרי. בתיה, יש כללים ברורים לניגוד עניינים והם חמורים מאוד, ואפשר ליפול פה בפח, בין אם בתום לב, בין אם לא.

עו"ד עמוס גבריאלי: אתה נפלת פעם?

ד"ר אמיר גבע: אתה יודע מה, אני אחלק את זה לשני חלקים. קודם כל, בנושא החברה הכלכלית, אף אחד מכם לא יודע את השתלשלות העניין. תרצו, אני אסביר אותו, כי זו חברת-בת וכן הלאה.

המבקר לא בדק את זה די לעומק. הוא רק כתב בשני משפטים ולא רציתי לדחות אותם, אבל כשהתגלה העניין-

עו"ד עמוס גבריאלי: זה נכון?

ד"ר אמיר גבע: אם זה חשוב לך, הוא לא נכנס ל- הוא רק בירר עם המנכ"ל, שהמנכ"ל פנה ישירות ל-

ואני רק אגיד לכם את הרקע. הנושא של הפרסום בחברה הכלכלית, מעולם

לא היה בוועדת מכרזים בחברה הכלכלית, ומעולם לא היה בדירקטוריון. אני הייתי חבר דירקטוריון וחבר בוועדת המכרזים. במקרה הספציפי הזה, לקראת כ"ס הצעירה, החברה גם לא עשתה פרסום כמעט. היא נזקקה ללוגו חדש. אני מרשה לעצמי להגיד, באמת, אין לי פה שום דבר- אלון הגיע לסיימון ושניהם נגשו ביחד ליואב. לא ידעתי את זה בכלל. ביקשו ממנו 'תעצב לנו לוגו חדש'. הלוגו הוביל לאיזושהי מערכת של מודעות שפורסמו, שלדעתה של עדית בן-עמי, באמת לא נדרש מכרז כדי לעשות אותן. אבל אני לא ידעתי את זה בכלל. לא היה דיון בוועדת מכרזים, לא היה דיון ב- עכשיו, ברגע שנודע לי, אני הראשון – וזה גם ניתן לבדיקה, כי הכל בכתב. פניתי לאתי גנאל, שהיא יו"ר וועדת הביקורת. אליעזר היה נוכח בישיבה. עם נייר של 19 שאלות מודפס ונמצא שם, שבו אני שאלתי כדירקטור, אין יכול להיות ש- העמידו אותי פה במין מצב שהוא- זאת אומרת אני הובלתי את העניין בחברה הכלכלית. לצערי, אין לי מושג מה היו המימצאים של וועדת הביקורת ומה היתה ההחלטה, כי אני כבר פרשתי מהדירקטוריון ל רקע אחר. זהו הסיפור של החברה הכלכלית. רבותי, לא עשיתי פה שום דבר רע לאף אחד. וזה ניתן להוכחה. עכשיו, כל הסיפור שקובי כבר סיפר והפכך את כל הסיפור הזה, עורר בי את העניין – זהו המוסר הכפול. עכשיו, אני עשיתי כתוצאה מכך- במועצת העיר כולם יודעים מה היה. גם שם אני לא בוועדת המכרזים, לא השתתפתי בשום דיון, לא ייחסתי חשיבות למכרז. כן ידעתי שיהיה הובלה. מה שלא זכרתי, זה אם יואב סיפר לי שהוא הולך למכרז הזה, אחרי שהוא החליט ללכת ולפני שהוא מילא את הטפסים, או אחרי שהוא מילא את הטפסים ועוד לא היה דיון. לא ייחסתי לזה חשיבות, כי האמנתי שיש לו סיכוי של אחד למיליון לזכות. מאחר ואני לא חבר בוועדת המכרזים ולא היה דיון במועצת העיר, לא

השתתפתי בשום דיון בעניין. אז מה קרה? הוא הפסיד, או קיי. אז אני פושע גדול, לך למשטרה. (מדברים יחד)

עכשיו אני מבקש לסיים, מאחר ולמרות הסברי אלו, הסברתי את הדברים האלה בכל מקום שיכולתי. הם עוררו את העניין – ביחוד קובי – עשרה חודשים אחרי המעשה, ותזכרי, הוא היה ראש הסיעה שלי, הוא עו"ד במקצועו, וותיק ממני במועצת העיר, בזמן אמיתי הוא אפילו לא סימן לי שמשו לא בסדר, ונזכר 10 חודשים- כשפרשתי מסיעתו והפכתי לאופוזיציה, פתאום הוא עורר את כל העניין וכן הלאה וכן הלאה. יש פה כללים חשובים, יש פה שימוש לרעה בכללים חשובים, כדי לסתום פיות.

ואני פניתי – עכשיו אני מודיע לכם את זה, זאת היא ההודעה הדרמטית של הערב – מה שהם רוצים מהעניין הזה. לפני חודש ביוזמתי, על סמך עצה שקיבלתי מעמוס שלא בודעין, הוא פנה בזמנו לטניה שפניץ, היא היתה אחראית אז- (מדברים יחד) אני פניתי לפני כחודש, כי מצפוני נקי לחלוטין ואני בטוח במיליון אחוז שלא עוויתי ולא חטאתי ולא עשיתי שום דבר שאיננו תקין.

אם היה משהו, יש פה איזה עניין טכני קטן, על עצם אי הודעה למועצת העיר שיואב השתתף- הרי כולם ידעו וכן הלאה- לא נגרם שום נזק והוא גם נכשל המכרז.

אני פניתי למי שצריך לפנות, למשנה ליועץ המשפטי לממשלה, בכתב, צירפתי את כל קטעי העיתונות, כי הם חלק מסתימת פיות, היא חלק מנסיון להפליל, היא חלק מנסיון לפגוע בשם הטוב שלי, שהוא חשוב לי בעסקים שלי יותר מאשר פה במועצת העיר.

צירפתי את המכתב של המבקר הפנימי. צירפתי את התשובה, צירפתי את המכתב שכתבתי השבוע למבקר הפנימי לגבי ההדלפות של המכתבים לעיתונות ואני בדיונים שם.

אני לא רוצה להגיד לכם לאן זה מתפתח. זה כבר סיפור של חודש.

יש דיונים, ויש עניין רק לא בעבירות שלי, אלא בתהליך שאני תיארתי אותו עכשיו. זה הכל. מעבר לזה לא רוצה להגיד מילה.

נחכה ונראה. אז אתם שולטים במקומונים, אתם יכולים ללכלך אותי במקומונים.

מי שפנה לגברת הזאת והביא לה את המכתבים, מקומון שמחלקים אותו בקיוסקים – כל שבוע כותב רק על אמיר גבע. אין שום נושא אחר לכתוב עליו בכ"ס, רק אמיר גבע. כל שבוע אני מקבל תמונה אצל תמי.

הנושא היחידי שיש מה לכתוב עליו. רואים את אמיר גבע עם ניגוד עניינים, ומתחתיו את יהודה רוקד במימונה. על הכיפאק, זה כל מה שיש לכתוב על כ"ס.

אתם יודעים מה, זה גם צירפתי ואת כל החוברת שהראית לבתיה קודם, גם צירפתי.

אתם יודעים מה, בואו נראה מה יקבע עכשיו היועץ המשפטי לממשלה. אם הוא יקבע שאני עבריין – אתם יודעים מה,

עו"ד יעקב אוחיון: הוא לא יכול להחליט רק על סמך פניה שלך. (מדברים יחד)

ד"ר אמיר גבע: למשטרה תגיד שאין לך עניין, מכיוון שזה נראה על פניו התעללות פוליטית, נסיון לחיסול פוליטי. כל טמבל רואה את זה.

אתה יודע מה, קובי, אני הקרבן, חד וחלק. אם אתה יודע יותר מכל אחד אחר, שאין לי עניין בעסקים של פריור, מעולם לא פיתחתי את השלטים האלה. אתה יודע את זה טוב מאוד.

אין לך מושג אם יש שם חלוקת רווחים בכלל, שאני מקבל או לא מקבל. זה סתם- למה הסתובבת כ-10 חודשים, אין לך שום הסבר לזה. היית, אתה עו"ד, יושב בוועדה, (מדברים יחד)

אני מסתכל פה בכללי האתיקה, כתוב: "חבר מועצה ימנע מהשתתפות בדיון, או מהצבעה בישיבות המועצה, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים". איפה אני השתתפתי באיזשהו דיון בעניין? לא השתתפתי. תראה לי פעם אחת שהשתתפתי בדיון על פרסום.

בוועדה של הנחות בארנונה, דיינו בהנחות-

יהודה בן-חמו: שם עברת על כלל אחר, ואתה לא מודע לו.

ד"ר אמיר גבע: נגיד שחברת פריור תגיש בקשה לה- **(מדברים יחד)**

יואל יוניאן: יש תקופת צנון כזאת, שאחרי שאתה מפסיק להיות חבר מועצה, אסור לו שיהיו לו עסקים והוא אישית או למשהו בשליטתו או בבעלותו. אבל אחת

כמה וכמה- **(מדברים יחד)**

ד"ר אמיר גבע: ומישהו בדק, אם נכנסתי למועצת העיר, 20 שנה אחרי שפריור **(מדברים**

יחד)

רינה פז: אני לא רוצה לחזור על כל מה נאמר פה, מה שהחברים אמרו. אני רק רוצה

לומר שאף אחד מאיתנו פה לא תמים. לכל אחד יש את האינטרסים שלו ולכל אחד יש את העניינים שלו, וכל אחד מעלה.

אני רוצה לומר שלושה דברים: קודם כל עמוס דיבר איתי לפני כמה זמן, ואמר לי שבאמת הוא הושמץ ואני לא מקבלת את ההשמצות ואני דוחה את ההשמצות ואני נגד השמצות.

אבל אני גם חושבת, שמי שרוצה להשמיץ או לכתוב משהו, כדאי שלא יסתתר כאנונימי אלא שיכתוב את שמו. תגובה של מי שאומר את זה ולא בעילום שם. אני בהחלט מבינה את עמוס ולא מגיע לו להיות מושמץ, כי אני זוכרת בקדנציה הקודמת, כמו שהזכרתי קודם, כשאני עמדתי בראש צוות של חץ אקולוגיה עם האשפה והיה איזה קבלן שהוא עובד איתו, הוא לא השתתף בשום דבר והוא גם לא אמר אף מילה בנושא הזה.

אני חושבת אם היינו פותרים את כל הבעיה הזאת אם ההצעה לסדר של אמיר ושל גבע ולא יכולתי, כי לי אין שום ניגוד עניינים בנושאים, ואם היה – החיתי מודיעה.

היינו מעלים את זה, היינו מורידים את סדר היום, ואז לא היינו מגיעים למצב הזה של השמצות. במילא אפשר להוריד את זה מסדר היום. כל אחד

היה אומר מה שעם ליבו. **(מדברים יחד)**

תאמין לי, טוב שזה יצא מהלב, אני יודעת על השיחה וגם על שיחה שכבר עם

אמיר. (מדברים יחד) שבעה חברים ביקשו להעלות את זה לישיבה, ומחובתו של ראש העיר להעלות את זה אלא אם הם מושכים את זה.

ולמה הביאו את זה אחרי עשרה חודשים, (מדברים יחד) אני מבקשת דבר אחד, למרות שהשעה מאוחרת, אני שומעת פה – קראתי בעיתון, בפורום – דו"ח של מבקר העירייה. חלק יודעים ממהו, חלק לא יודעים.

מאחר ויש חברי מועצה שכנראה שהם יותר מיוחסים, קיבלו את הדו"ח, קראו את הדו"ח – אני, למרות השעה המאוחרת, אני אחת מ-19 חברים במידה שווה. אין לי בעיה עם זה.

מה שאני מבקשת, למרות השאה המאוחרת (מדברים יחד) אני כחברת מועצה, מבקשת לשמוע מהמבקר, מה קרה פה. כדי להשלים לי את הפזל שהיה פה הערב.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. קודם כל, אני חושב שבסופו של יום, לא סתם לא נכתבה הצעת החלטה בבקשה לדיון הזה. אני חושב שהדברים הובהרו בצורה יוצאת מן הכלל ע"י עמוס ושאר החברים.

אני לא יכול לצפות מחברי המועצה- אני יכול לבקש, יותר בשביל השיח התרבותי שיכול להתקיים בין חברי המועצה. אני דגלתי תמיד ואמרתי גם כשהתחלתי את דרכי הפוליטית, כמזכיר המשמרת הצעירה, נהגתי לעשות אירועים חברתיים במשמרת. אמרו לי 'מה, זה תנועת נוער?' אמרתי לא. זה ארגון פוליטי שמטיבו שיהיו הרבה מאוד חילוקי דעות. אבל בשעה שאתה אוכל משהו טוב ורוקד עם מישהו, ומטייל עם מישהו, אז חלוקי דעות הופכים לחילופי דעות. וחילופי דעות אתה עושה עם אנשים שנעים לך להיות איתם. ואני חושב שכולנו לא באותה סיעה, כולנו בעלי השקפת עולם שונה בהרבה מאוד נושאים, ואני חושב שראוי, ואני מתרגם במילים פשוטות את הדברים שעמוס אמר: בואו תסתכלו בגובה העיניים אחד לשני, ותגידו את הדברים. לא צריך להסתתר אחרי שיחים של תות שדה ואז לומר את הדברים. תבואו, תגידו. אנחנו כולנו בוגרים. נשמח לשמוע את הדברים

בצורה תרבותית, ונוכל להתמודד איתם בצורה עניינית. לכן, אני חושב שיעשו נכון כל חברי המועצה, בלי יוצא מן הכללי, שאם יש דברי ביקורת יבואו וישמיעו אותה בצורה גלויה ותרבותית. כפי שזה נעשה במספר עיתונים או במספר אתרים כאלה ואחרים. אני לא רוצה להביע את דעתי כרגע על הדרך שהביקורת נעשתה, אבל אני מקווה מאוד שמהדיון הזה אנחנו יוצאים לפחות בצורה שאנשים יכולים להיות בצורה גלויה ופתוחה להעביר את דברי הביקורת ולהעביר את המסרים לחברי המועצה איש לרעהו, בצורה בוגרת ואחראית.

אני דווקא שמח מהדיון הזה. הדיון הזה בהחלט חשוב להמשך דיונים במועצת העירייה ואני חושב שהדברים לא מכוונים רק לגיא ולאמיר, כל מי שיכול לקחת משהו מהדיון הזה, שיקח איתו יעשה עם זה משהו.

ודבר אחרון אחרון לפני שנעביר את זכות הדיבור לגיא בן גל, אני רוצה לברך ואני לשמחתי יוצא לי לברך לא מעט מחברי מועצה שיוזמים - אני מקבל בברכה כל מיני יוזמות חדשות, היום התחילה תחרות הפסנתרנים שעמוס - איך אמרתי לו היום, ראיתי את התהליך של החלום ועכשיו אנחנו בשלבי הגשמה של החלום. אני מברך אותך על כך.

בהתחלה, אני מודה ומתוודה שהיה לי קצת ספק אם הדברים ירקמו עור וגידים ובכל זאת, היום התחילה תחרות הפסנתרנים לצעירים ע"ש פנינה זלצמן, מי שזכתה השנה לקבלת פרס ישראל.

התחרות מתקיימת חמישה ימים באודיטוריום העירוני ואני מברך אותך על ההצלחה של התחרות הזאת, לפחות על הפתיח של התחרות ואני בטוח שבסופו של יום, זה יוציא את שמה של כ"ס טוב, ונאחל בהצלחה רבה לכל הפסנתרנים.

עו"ד עמוס גבריאל: אני יכול לברך לך שמתוך השלב הראשון של הצעירים, מתוך 21 מתחרים מכל הארץ, זכתה הרביעיה הראשונה מקונסרבטוריון כ"ס. מדובר על עשרת השופטים הבכירים ביותר במדינת ישראל, שיושבים היום באולם המערבי ובחרו 4 משלנו כארבעת המובילים בקטיגורית הצעירים. מחר

מתחילים בבוגרים.

יהודה בן-חמו: ודבר אחרון, גיא בן גל. אני מבקש הודעה אישית.

גיא בן גל: כדי לשים סוגריים אחרונים על ההצעה, אנחנו מברכים על הדיון אבל מבקשים שההצעה תובא לדיון במסגרת ההצעות לסדר שהוגשו. אנחנו לא מושכים את ההצעה ומבקשים שתתקיים הצבעה.

יהודה בן-חמו: אף אחד לא הבין את זה, ויתקיים דיון ואין בעיה.

גיא בן גל: אני ביקשתי לממש את זכותי להודעה אישית, בעקבות ההודעה שהגשנו אמיר גבע ואני אליך, אדוני ראש העירייה ב-14 למאי. הודענו לך על פרישתנו מסיעות האם שלנו. במקרה של ד"ר אמיר גבע – סיעת קדימה, במקרה שלי – סיעת שינוי. והודענו לך עפ"י סעיף 125 לפקודת העיריות: א. שאנחנו מממשים את זכותנו להכריז על סיעה חדשה וביקשנו ממך בהתאם, לתת להכרזה הזו ביטוי במועצת העיר. זה מה שאני עושה כרגע.

אני מזכיר לאדוני ראש העירייה, שלפי סעיף 125(ב) עליך להשיב לנו תוך 30 יום מרגע שקיבלת את ההודעה, זאת אומרת שעד ה-14 ביוני אנחנו אמורים לקבל את תשובתך, וכולנו תקוה – למרות הדלפות כאלה ואחרות בדבר חוות דעת שהוזמנה על-ידך בעניין הזה – שתוכר הסיעה כסיעה לגיטימית, כפי שקרה בערים אחרות.

עו"ד יעקב אוחיון: למה אתה חושב שהסעיף ... (מדברים יחד)

גיא בן גל: קובי בניגוד אולי לעמיתך לשעבר לסיעה, אני קיבלתי את ברכת הדרך מעמיתי לשעבר בסיעה שלי, והוא לא רואה שום בעיה בצעד שעשיתי והמשכנו להתנהג באותה צורה חברית בעניינים שהיינו עד היום.

עד כמה שידוע לי, אתה שוב מתבלבל (מדברים יחד)

אנחנו מבקשים ממך אדוני ראש העיר, להכיר בסיעת כ"ס (מדברים יחד)

יהודה בן-חמו: אני מודה לכולם, אני נועל את הישיבה.

הישיבה נעולה.

עיריית כפר-סבא
החלטות ישיבת מועצה מן המניין
מיום שלישי ט' סיון תשס"ו (05.06.06)